

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-80-06

Druk nr 733

Warszawa, 26 czerwca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a dodaje się pkt 9-12 w brzmieniu:

„9) samochodzie osobowym – oznacza to pojazd samochodowy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczony do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem:

a) pojazdu samochodowego mającego jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą, klasyfikowany na podstawie przepisów prawa o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van,

b) pojazdu samochodowego mającego więcej niż jeden rząd siedzeń, które oddzielone są od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą i u którego długość części przeznaczonej do przewozu ładunków, mierzona po podłodze od najdalej wysuniętego punktu podłogi pozwalającego postawić pionową ścianę lub trwałą przegrodę pomiędzy podłogą a sufitem do tylnej krawędzi podłogi, przekracza 50% długości

- pojazdu; dla obliczenia proporcji, o której mowa w zdaniu poprzednim, długość pojazdu stanowi odległość pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a tylną krawędzią podłogi części pojazdu przeznaczonej do przewozu ładunków, mierzona w linii poziomej wzdłuż pojazdu pomiędzy dolną krawędzią przedniej szyby pojazdu a punktem wyprowadzonym w pionie od tylnej krawędzi podłogi części pojazdu przeznaczonej do przewozu ładunków,
- c) pojazdu samochodowego, który ma otwartą część przeznaczoną do przewozu ładunków,
 - d) pojazdu samochodowego, który posiada kabinę kierowcy i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,
 - e) pojazdu samochodowego będącego pojazdem specjalnym w rozumieniu przepisów prawa o ruchu drogowym o przeznaczeniach wymienionych w załączniku nr 9 do ustawy o podatku od towarów i usług,
- 10) małym podatniku – oznacza to podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 800 000 euro; przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w zaokrągleniu do 1 000 zł,
- 11) zagranicznym zakładzie – oznacza to:

- a) stałą placówkę, poprzez którą podmiot mający siedzibę lub zarząd na terytorium jednego państwa wykonuje całkowicie lub częściowo działalność na terytorium innego państwa, a w szczególności oddział, przedstawicielstwo, biuro, fabrykę, warsztat albo miejsce wydobywania bogactw naturalnych, lub
 - b) plac budowy, budowę, montaż lub instalację, prowadzone na terytorium jednego państwa przez podmiot mający siedzibę lub zarząd na terytorium innego państwa, lub
 - c) osobę, która w imieniu i na rzecz podmiotu mającego siedzibę lub zarząd na terytorium jednego państwa działa na terytorium innego państwa, jeżeli osoba ta ma pełnomocnictwo do zawierania w jego imieniu umów i pełnomocnictwo to faktycznie wykonuje
- chyba że umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, stanowi inaczej,
- 12) certyfikacie rezydencji – oznacza to zaświadczenie o miejscu siedziby podatnika dla celów podatkowych wydane przez właściwy organ administracji podatkowej państwa miejsca siedziby podatnika.”;
- 2) po art. 4a dodaje się art. 4b w brzmieniu:
- „Art. 4b. 1. W przypadku pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, spełnienie wymagań określonych w art. 4a pkt 9 lit. a-d, pozwalających na niezaliczenie danego pojazdu samochodowego do samochodów osobowych, stwierdza się na podstawie

dodatkowego badania technicznego przeprowadzonego przez okręgową stację kontroli pojazdów, potwierdzonego zaświadczeniem wydanym przez tę stację oraz dowodu rejestracyjnego pojazdu, zawierającego właściwą adnotację o spełnieniu tych wymagań.

2. Kopię zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, podatnik jest obowiązany dostarczyć, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.
3. W przypadku gdy w pojeździe samochodowym, o którym mowa w ust. 1, dla którego wydano zaświadczenie, zostały wprowadzone zmiany, w wyniku których pojazd ten nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 4a pkt 9 lit. a-d – podatnik obowiązany jest do pisemnego zawiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tych okolicznościach, w terminie 7 dni od ich zaistnienia.”;

3) w art. 7 w ust. 3 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) przychodów wymienionych w art. 21 i 22, przy czym w przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, posiadających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład uwzględnia się przychody wymienione w art. 21, jeżeli związane są z działalnością zakładu,

3) kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w pkt 1 i 2, przy czym w przypadku podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, posiadających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład uwzględnia się koszty uzyskania przychodów

wymienionych w art. 21, jeżeli związane są z działalnością zakładu,”;

4) w art. 9a dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisy ust. 1-5 stosuje się odpowiednio do podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, prowadzących działalność za pośrednictwem położonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagranicznego zakładu.”;

5) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. Podatnicy ustalają różnice kursowe na zasadach:

1) wynikających z ustawy, albo

2) na podstawie przepisów o rachunkowości, pod warunkiem, iż w okresie, o którym mowa w ust. 3, sporządzane przez podatników sprawozdania finansowe będą badane przez podmioty uprawnione do ich badania.

2. Podatnicy, którzy wybrali metodę ustalania różnic kursowych w oparciu o przepisy o rachunkowości zaliczają odpowiednio do przychodów lub kosztów uzyskania przychodów ujęte w księgach rachunkowych różnice kursowe z tytułu transakcji walutowych i wynikające z dokonanej wyceny składników aktywów i pasywów wyrażonych w walucie obcej, a w przypadku banków i zakładów ubezpieczeń również wyceny należności i zobowiązań pozabilansowych z tytułu walutowych transakcji pozabilansowych. Przy ustalaniu różnic kursowych dla celów podatkowych wycena aktywów i pasywów

wyrażonych w walucie obcej powinna być dokonywana na ostatni dzień każdego miesiąca oraz na ostatni dzień roku podatkowego.

3. W przypadku wyboru metody ustalania różnic kursowych na podstawie przepisów o rachunkowości podatnicy mają obowiązek stosować tę metodę przez okres nie krótszy niż trzy lata podatkowe, licząc od początku roku podatkowego, w którym zostały przyjęte te zasady, z tym że podatnicy mają obowiązek w terminie do końca pierwszego miesiąca roku podatkowego, a w przypadku podatników rozpoczynających działalność w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia, zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej metody.
 4. W przypadku rezygnacji ze stosowania metody ustalania różnic kursowych, o której mowa w ust. 2, podatnicy są obowiązani zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie do końca roku podatkowego poprzedzającego rok podatkowy, w którym zamierzają zrezygnować ze stosowania tej metody. Rezygnacja może nastąpić po upływie okresu, o którym mowa w ust. 3.”;
- 6) w art. 10:
- a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) w przypadku podziału spółek, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie majątek przejmowany na skutek podziału lub majątek pozostający w spółce, nie

stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa – ustalona na dzień podziału nadwyżka nominalnej wartości udziałów (akcji) przydzielonych w spółce przejmującej lub nowo zawiązanej nad kosztami nabycia lub objęcia udziałów (akcji) w spółce dzielonej, obliczonymi zgodnie z art. 15 ust. 1k albo art. 16 ust. 1 pkt 8; jeżeli podział spółki następuje przez wydzielenie, kosztem uzyskania przychodów jest wartość lub kwota wydatków poniesionych przez udziałowca (akcjonariusza) na objęcie lub nabycie udziałów (akcji) w spółce dzielonej, ustalona w takiej proporcji, w jakiej pozostaje u tego udziałowca wartość nominalna unicestwianych udziałów (akcji) w spółce dzielonej do wartości nominalnej udziałów (akcji) przed podziałem,”

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dla spółki przejmującej, która posiada w kapitale zakładowym spółki przejmowanej lub dzielonej udział w wysokości mniejszej niż 10%, dochód stanowi nadwyżka wartości przejętego majątku odpowiadająca procentowemu udziałowi w kapitale zakładowym spółki przejmowanej lub dzielonej nad kosztami uzyskania przychodu obliczonymi zgodnie z art. 15 ust. 1k lub art. 16 ust. 1 pkt 8; dochód ten określa się na dzień wykreślenia spółki przejmowanej lub dzielonej z rejestru albo na dzień wydzielenia.”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepis ust. 2 ma zastosowanie wyłącznie do spółek będących podatnikami:

- 1) o których mowa w art. 3 ust. 1, przejmujących majątek innych spółek mających siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - 2) o których mowa w art. 3 ust. 1, przejmujących majątek spółek podlegających w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego opodatkowaniu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia, albo
 - 3) o których mowa w art. 3 ust. 2, podlegających w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego opodatkowaniu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia, przejmujących majątek spółek będących podatnikami, o których mowa w art. 3 ust. 1.”;
- 7) w art. 11:
- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. W przypadku kiedy podmiot krajowy dokonuje transakcji z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju wymienionym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 9a ust. 6, a warunki ustalone w takiej transakcji odbiegają od warunków jakie ustaliłyby między sobą niezależne podmioty i w wyniku tego podmiot krajowy nie wykazuje dochodów lub wykazuje dochody w zaniżonej wysokości – dochody podmiotu krajowego oraz należny podatek określa się w drodze

oszacowania stosując metody wskazane w ust. 2 i 3, a jeżeli ze względu na charakter transakcji nie jest możliwe zastosowanie tych metod, stosuje się odpowiednio art. 14.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio przy określaniu części dochodu podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2, posiadającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, podlegającej przypisaniu temu zakładowi.”;

8) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) w spółce podlegającej podziałowi, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału, a przy podziale przez wydzielenie majątek przejmowany na skutek podziału lub majątek pozostający w spółce, nie stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa – wartość rynkowa składników majątkowych przeniesionych na spółki przejmujące lub nowo zawiązane ustalona na dzień podziału lub wydzielenia; przepisy art. 14 ust. 2-3 stosuje się odpowiednio,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przychody w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.”,

c) uchyla się ust. 2a,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za przychody związane z działalnością gospodarczą i z działami specjalnymi produkcji rolnej, osiągnięte w roku podatkowym, uważa się także należne przychody, choćby nie zostały jeszcze faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont.”,

e) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Za datę powstania przychodu, o którym mowa w ust. 3, uważa się, z zastrzeżeniem ust. 3c-3e, dzień wydania towaru lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż dzień:

1) wystawienia faktury, albo

2) uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności.”,

f) ust. 3c-3e otrzymują brzmienie:

„3c. Jeżeli strony ustalą, iż usługa jest rozliczana w okresach rozliczeniowych, za datę powstania przychodu uznaje się ostatni dzień okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze nie rzadziej niż raz w roku.

3d. Przepis ust. 3c stosuje się odpowiednio do dostawy energii elektrycznej, ciepłej oraz gazu przewodowego.

3e. W przypadku otrzymania przychodu, o którym mowa w ust. 3, do którego nie stosuje się ust. 3a, 3c i 3d, za datę powstania przychodu uznaje się dzień otrzymania zapłaty.”,

g) po ust. 3e dodaje się ust. 3f w brzmieniu:

„3f. Za towary, o których mowa w ust. 3a, uważa się rzeczy i prawa majątkowe.”,

h) w ust. 4d:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w wyniku nabycia udziałów (akcji) spółka nabywająca uzyska bezwzględną większość praw głosu w spółce, której udziały (akcje) są zbywane, albo”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w wyniku nabycia udziałów (akcji) spółka posiadająca bezwzględną większość praw głosu w spółce, której udziały (akcje) są zbywane, zwiększa ilość udziałów (akcji) w tej spółce, oraz”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w zamian za zbywane udziały (akcje) spółka zbywająca otrzyma udziały (akcje) spółki nabywającej albo otrzyma udziały (akcje) spółki nabywającej wraz z zapłatą w gotówce w wysokości nie wyższej niż 10% wartości nominalnej otrzymanych udziałów (akcji) lub – w przypadku braku wartości nominalnej – wartości rynkowej tych udziałów (akcji)”;

9) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kosztami uzyskania przychodów są koszty ponoszone w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1. Koszty ponoszone w walutach

obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) w ust. 1b pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe utworzone zgodnie z odrębnymi przepisami – do wysokości stanowiącej przyrost tych rezerw na koniec roku podatkowego w stosunku do ich stanu na początek roku; przy ustalaniu zaliczek, o których mowa w art. 25, kosztem uzyskania jest przyrost stanu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na koniec okresu, za który wpłacana jest zaliczka, w stosunku do stanu tych rezerw na początek roku podatkowego,”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, poniesione w latach poprzedzających rok podatkowy oraz w roku podatkowym, są potrącalne w tym roku podatkowym, w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4b.”

e) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, odnoszące się do przychodów danego roku podatkowego, a poniesione po zakończeniu tego roku podatkowego do dnia:

- 1) sporządzenia sprawozdania finansowego, zgodnie z odrębnymi przepisami, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia zeznania, jeżeli podatnicy są obowiązani do sporządzania takiego sprawozdania, albo
 - 2) złożenia zeznania, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia tego zeznania, jeżeli podatnicy, zgodnie z odrębnymi przepisami, nie są obowiązani do sporządzania sprawozdania finansowego
 - są potrącalne w roku podatkowym, w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody.”,
- f) po ust. 4a dodaje się ust. 4b-4e w brzmieniu:
- „4b. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodami, odnoszące się do przychodów danego roku podatkowego, a poniesione po dniu, o którym mowa w ust. 4a pkt 1 albo pkt 2, są potrącalne w roku podatkowym następującym po roku, za który sporządzane jest sprawozdanie finansowe lub składane zeznanie.
- 4c. Koszty uzyskania przychodów, inne niż koszty bezpośrednio związane z przychodami, są potrącalne w dacie ich poniesienia. Jeżeli koszty te dotyczą okresu przekraczającego rok podatkowy, a nie jest możliwe określenie jaka ich część dotyczy danego roku podatkowego, w takim przypadku stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą.

- 4d. Za dzień poniesienia kosztu uzyskania przychodów uważa się dzień, na który ujęto w księgach rachunkowych (zaksięgowano) jako koszt na podstawie otrzymanej faktury (rachunku) albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów.
- 4e. Poniesione koszty prac rozwojowych zalicza się do kosztów uzyskania przychodów w roku podatkowym, w którym zostały zakończone, o ile nie mogą być uznane za wartości niematerialne i prawne w rozumieniu art. 16b ust. 2 pkt 3.”;

10) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Różnice kursowe zwiększają odpowiednio przychody jako dodatnie różnice kursowe albo koszty uzyskania przychodów jako ujemne różnice kursowe w kwocie wynikającej z różnicy między wartościami, określonymi w ust. 2 i 3.

2. Dodatnie różnice kursowe powstają, jeżeli wartość:

- 1) przychodu należnego wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest niższa od wartości tego przychodu w dniu jego otrzymania, przeliczonej przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tego dnia,
- 2) poniesionego kosztu wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu

średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest wyższa od wartości tego kosztu w dniu zapłaty, przeliczonej przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tego dnia,

- 3) otrzymanych lub nabytych środków lub wartości pieniężnych w walucie obcej w dniu ich wpływu jest niższa od wartości tych środków lub wartości pieniężnych w dniu zapłaty lub innej formy wypływu tych środków lub wartości pieniężnych, przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tych dni, z zastrzeżeniem pkt 4 i 5,
- 4) kredytu (pożyczki) w walucie obcej w dniu jego udzielenia jest niższa od wartości tego kredytu (pożyczki) w dniu jego zwrotu, przeliczonej przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tych dni,
- 5) kredytu (pożyczki) w walucie obcej w dniu jego otrzymania jest wyższa od wartości tego kredytu (pożyczki) w dniu jego spłaty, przeliczonej przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tych dni.

3. Ujemne różnice kursowe powstają, jeżeli wartość:

- 1) przychodu należnego wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest wyższa od wartości tego przychodu w dniu jego otrzymania, przeliczonej przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tego dnia,

- 2) poniesionego kosztu wyrażonego w walucie obcej po przeliczeniu na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski jest niższa od wartości tego kosztu w dniu zapłaty, przeliczonej przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tego dnia,
 - 3) otrzymanych lub nabytych środków lub wartości pieniężnych w walucie obcej w dniu ich wpływu jest wyższa od wartości tych środków lub wartości pieniężnych w dniu zapłaty lub innej formy wypływu tych środków lub wartości pieniężnych, przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tych dni, z zastrzeżeniem pkt 4 i 5,
 - 4) kredytu (pożyczki) w walucie obcej w dniu jego udzielenia jest wyższa od wartości tego kredytu (pożyczki) w dniu jego zwrotu, przeliczonej przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tych dni,
 - 5) kredytu (pożyczki) w walucie obcej w dniu jego otrzymania jest niższa od wartości tego kredytu (pożyczki) w dniu jego spłaty, przeliczonej przy faktycznie zastosowanym kursie waluty z tych dni.
4. Jeżeli przy obliczeniu wartości różnic kursowych nie jest możliwe uwzględnienie faktycznie zastosowanego kursu waluty przyjmuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.
 5. Faktycznie zastosowany kurs waluty, o którym mowa w ust. 2 i 3, nie może być niższy niż kurs

kupna i wyższy niż kurs sprzedaży ogłaszany przez Narodowy Bank Polski.

6. Przez średni kurs ogłaszany przez Narodowy Bank Polski, o którym mowa w ust. 2-4, rozumie się kurs z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu lub poniesienia kosztu.
7. Za koszt poniesiony, o którym mowa w ust. 2 i 3, uważa się koszt wynikający z otrzymanej faktury (rachunku) albo innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), a za dzień zapłaty, o którym mowa w ust. 2 i 3, dzień uregulowania zobowiązań w jakiegokolwiek formie, w tym w wyniku potrącenia wierzytelności.
8. Podatnicy wyznaczają kolejność wyceny środków lub wartości pieniężnych w walucie obcej, o której mowa w ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 3, według przyjętej metody stosowanej w rachunkowości, której nie mogą zmieniać w trakcie roku podatkowego.
9. Przepisy ust. 2 pkt 4 i 5 oraz ust. 3 pkt 4 i 5 stosuje się odpowiednio do kapitałowych rat kredytów (pożyczek).”;

11) w art. 16:

a) w ust. 1:

– pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) kosztów reprezentacji, w tym poniesionych na usługi gastronomiczne, zakup żywności oraz napojów, w tym alkoholowych, z wyjątkiem

przypadków określonych przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy,”

– uchyla się pkt 65,

b) uchyla się ust. 3a;

12) w art. 16b w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prawa określone w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r.
– Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r.
Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.³⁾),”;

13) w art. 16e w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wpłacić, w terminie do 20 dnia tego miesiąca, do urzędu skarbowego kwotę odsetek naliczonych od dnia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątku do dnia, w którym okres ich używania przekroczył rok i naliczoną kwotę odsetek wykazać w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1; odsetki obliczone od różnicy, o której mowa w pkt 2, wynoszą 0,1% za każdy dzień.”;

14) w art. 16g:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w razie otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej, z zastrzeżeniem ust. 10b, ustaloną przez podatnika wartość poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, nie wyższą jednak od ich wartości rynkowej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wartość początkową składników majątku nabytych w sposób określony w ust. 1 pkt 3-5, wymagających montażu, powiększa się o wydatki poniesione na ich montaż.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W razie nabycia w drodze kupna lub przyjęcia do odpłatnego korzystania przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, łączną wartość początkową nabytych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych stanowi:

- 1) suma ich wartości rynkowej w przypadku wystąpienia dodatniej wartości firmy, ustalonej zgodnie z ust. 2,
- 2) różnica między ceną nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, ustaloną zgodnie z ust. 3 i 5, a wartością składników majątkowych niebędących środkami trwałymi ani wartościami niematerialnymi i prawnymi, w przypadku niewystąpienia dodatniej wartości firmy.”,

d) po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu:

„10a. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio w razie nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze wkładu niepieniężnego. Jeżeli składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego nie były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podmiot wnoszący wkład niepieniężny, stosuje się odpowiednio ust. 10.

10b. W przypadku otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które uprzednio zostały wniesione do tej osoby prawnej jako wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa

lub jego zorganizowanej części, przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Przy ustalaniu wartości początkowej poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, zgodnie z ust. 1 pkt 3-5 oraz ust. 2, 10 i 11 stosuje się odpowiednio art. 14.”;

15) w art. 16h po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w razie nabycia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części w drodze wkładu niepieniężnego, jeżeli składniki majątku wchodzące w skład wkładu niepieniężnego były wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podmiotu wnoszącego taki wkład.

3b. W przypadku otrzymania w związku z likwidacją osoby prawnej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, które uprzednio zostały wniesione do tej osoby prawnej, jako wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

16) w art. 16j:

a) w ust. 1:

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) dla środków transportu, w tym samochodów osobowych – 30 miesięcy,

3) dla budynków (lokali) i budowli, innych niż wymienione w pkt 4 – 10 lat, z wyjątkiem:

- a) trwale związanych z gruntem budynków handlowo-usługowych wymienionych w rodzaju 103 Klasyfikacji i innych budynków niemieszkalnych wymienionych w rodzaju 109 Klasyfikacji trwale związanych z gruntem,
- b) kiosków towarowych o kubaturze poniżej 500 m³, domków kempingowych i budynków zastępczych
 - dla których okres amortyzacji nie może być krótszy niż 3 lata,”
- dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
 - „4) dla budynków (lokali) niemieszkalnych, dla których stawka amortyzacyjna z Wykazu stawek amortyzacyjnych wynosi 2,5% – 40 lat pomniejszone o pełną liczbę lat, które upłynęły od dnia ich oddania po raz pierwszy do użytkowania do dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat.”
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
 - „3a. Przepis ust. 3 nie ma zastosowania do środków trwałych, o których mowa w ust. 1 pkt 4.”;

17) w art. 16k:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Odpisów amortyzacyjnych można dokonywać od wartości początkowej maszyn i urządzeń zaliczonych do grupy 3-6 i 8 Klasyfikacji oraz środków transportu, z wyłączeniem samochodów osobowych, w pierw-

szym podatkowym roku ich używania przy zastosowaniu stawek podanych w Wykazie stawek amortyzacyjnych podwyższonych, z zastrzeżeniem ust. 2, o współczynnik nie wyższy niż 2,0, a w następnych latach podatkowych od ich wartości początkowej pomniejszonej o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne, ustalonej na początek kolejnych lat ich używania. Począwszy od roku podatkowego, w którym tak określona roczna kwota amortyzacji miałyby być niższa od rocznej kwoty amortyzacji obliczonej przy zastosowaniu metody określonej w art. 16i ust. 1, podatnicy dokonują dalszych odpisów amortyzacyjnych zgodnie z art. 16i.”,

b) uchyla się ust. 4-6,

c) dodaje się ust. 7-12 w brzmieniu:

„7. Podatnicy, w roku podatkowym, w którym rozpoczęli działalność, z zastrzeżeniem ust. 11, oraz mali podatnicy, mogą dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych, zaliczonych do grupy 3-8 Klasyfikacji, z wyłączeniem samochodów osobowych, w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50 000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

8. Podatnicy mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w ust. 7, jednorazowo, nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych,

lub stosować zasady określone w art. 16h ust. 4. W następnym roku podatkowym podatnicy dokonują odpisów amortyzacyjnych zgodnie z ust. 1 lub art. 16i; suma odpisów amortyzacyjnych, w tym dokonanych w pierwszym roku podatkowym oraz niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z art. 16 ust. 1, nie może przekroczyć wartości początkowej tych środków trwałych.

9. Przy określaniu limitu, o którym mowa w ust. 7, nie uwzględnia się odpisów amortyzacyjnych od nieprzekraczającej 3 500 zł wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 16f ust. 3.
10. Pomoc, o której mowa w ust. 7, jest udzielana jako pomoc de minimis zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001).
11. Przepisy ust. 7 nie mają zastosowania do podatników rozpoczynających działalność, którzy zostali utworzeni:
 - 1) w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników, albo
 - 2) w wyniku przekształcenia spółki lub spółek niemających osobowości prawnej, albo
 - 3) przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty co najmniej 10 000 euro,

przy czym wartość tych składników oblicza się stosując odpowiednio art. 14.

12. Przeliczenia na złote kwoty, o których mowa w ust. 7 i ust. 11 pkt 3, dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym wystąpiły zdarzenia, o których mowa w tych przepisach, w zaokrągleniu do 1 000 zł.”;

18) w art. 17:

a) w ust. 1:

– pkt 4k otrzymuje brzmienie:

„4k) dochody banku prowadzącego kasę mieszkaniową, stanowiące równowartość dochodu uzyskanego przez tę kasę z tytułów określonych w odrębnych przepisach – w części przeznaczonej wyłącznie na realizację wymienionych w tych przepisach celów kasy mieszkaniowej,”

– uchyla się pkt 4r, 4t i 4x-4z,

– pkt 37 otrzymuje brzmienie:

„37) dochody Banku Gospodarstwa Krajowego w związku z prowadzeniem funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych temu bankowi na podstawie odrębnych ustaw, stanowiące równowartość dochodów uzyskanych przez te fundusze z tytułów określonych w przepisach regulujących ich tworzenie i funkcjonowanie – w części przeznaczonej wyłącznie na realizację celów wymienionych w tych przepisach,”

– dodaje się pkt 43 i 44 w brzmieniu:

„43) dochody spółdzielni mieszkaniowych i wspólnot mieszkaniowych oraz towarzystw budownictwa społecznego uzyskane z gospodarki zasobami mieszkaniowymi – w części przeznaczonej na cele związane z utrzymaniem tych zasobów, z wyłączeniem dochodów uzyskanych z innej działalności gospodarczej niż gospodarka zasobami mieszkaniowymi,

44) dochody z tytułu prowadzenia szkoły w rozumieniu przepisów o systemie oświaty – w części przeznaczonej na cele szkoły.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 44, ma zastosowanie, jeżeli dochody przeznaczone na cele szkoły zostaną wydatkowane na:

1) zakup stanowiących środki trwałe pomocy dydaktycznych lub innych urządzeń niezbędnych do prowadzenia szkoły,

2) organizowanie wypoczynku wakacyjnego uczniów, w części stanowiącej wynagrodzenie personelu wychowawczego i obsługi, jeżeli nie zostało ono pokryte przez rodziców lub prawnych opiekunów uczniów.”;

19) w art. 18:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1 i 7,

b) uchyla się ust. 1a-1c,

c) uchyla się ust. 1e i 1f,

d) ust. 1g otrzymuje brzmienie:

„1g. W przypadku gdy podatnicy dokonują odliczenia darowizn wynikających z odrębnych ustaw, są obowiązani:

- 1) do udokumentowania wysokości darowizny dowodem wpłaty na rachunek bankowy obdarowanego, a w przypadku darowizny innej niż pieniężna – dokumentem, z którego wynika wartość tej darowizny, oraz oświadczeniem obdarowanego o jej przyjęciu; jeżeli przedmiotem darowizny są towary za kwotę darowizny uznaje się wartość towaru wraz z podatkiem od towarów i usług ustalonym zgodnie z odrębnymi przepisami, z tym że przy określaniu wartości towaru stosuje się odpowiednio art. 14,
- 2) w zeznaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, wykazać kwotę (wartość) przekazanej darowizny, kwotę dokonanego odliczenia oraz dane pozwalające na identyfikację obdarowanego, w szczególności jego nazwę, adres i numer identyfikacji podatkowej.”,

e) uchyla się ust. 1h i 1i;

20) uchyla się art.18c;

21) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Jeżeli podatnicy, o których mowa w art. 3 ust. 1, osiągają również dochody (przychody) poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dochody te podlegają w obcym państwie opodatkowaniu, a nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 17 ust. 1 pkt 3, w rozliczeniu za rok podatkowy dochody te łączy się z dochodami osiąganymi na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej. W tym wypadku od podatku obliczonego od łącznej sumy dochodów odlicza się kwotę równą podatkowi zapłaconemu w obcym państwie. Kwota odliczenia nie może jednak przekroczyć tej części podatku obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w obcym państwie.

2. Podatek dochodowy od dochodów (przychodów) uzyskiwanych przez podatników, o których mowa w ust. 1, z tytułu dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustala się w wysokości 19%.
3. Zwalnia się od podatku dochodowego dochody (przychody), o których mowa w ust. 2, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:
 - 1) wypłacającym dywidendę oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych jest spółka podlegająca w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągania,
 - 2) uzyskującym dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, o których mowa w pkt 1, jest spółka będąca

podatnikiem podatku dochodowego, mająca siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- 3) spółka, o której mowa w pkt 2, posiada bezpośrednio nie mniej niż 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki, o której mowa w pkt 1.
4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3, ma zastosowanie w przypadku, gdy spółka uzyskująca dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiada udziały (akcje) spółki wypłacającej te należności w wysokości określonej w ust. 3 pkt 3, nieprzerwanie przez okres dwóch lat.
5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3, ma również zastosowanie w przypadku, gdy okres dwóch lat nieprzerwanego posiadania udziałów (akcji), w wysokości określonej w ust. 3 pkt 3, przez spółkę uzyskującą dochody (przychody) z tytułu udziału w zysku osoby prawnej, upływa po dniu uzyskania tych dochodów (przychodów). W przypadku niedotrzymania warunku posiadania udziałów (akcji), w wysokości określonej w ust. 3 pkt 3, nieprzerwanie przez okres dwóch lat spółka, o której mowa w ust. 3 pkt 2, jest obowiązana do zapłaty podatku, wraz z odsetkami za zwłokę, od dochodów (przychodów) określonych w ust. 2 w wysokości 19% dochodów (przychodów). Odsetki nalicza się od następnego dnia po upływie terminu do

złożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (straty) za rok podatkowy, w którym spółka skorzystała ze zwolnienia.

6. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli wypłata dywidendy lub innych należności z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej została dokonana w wyniku likwidacji spółki dokonującej wypłaty.
7. Przepisy ust. 3-6 stosuje się odpowiednio do spółdzielni zawiązanych na podstawie rozporządzenia Rady nr 1435/2003/WE z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) (Dz.Urz. WE L 207 z 18.08.2003).
8. Przepis ust. 1-6 stosuje się odpowiednio do spółek podlegających w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągania, posiadających zagraniczny zakład położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym kwota odliczenia nie może przekroczyć również tej części podatku zapłaconego w obcym państwie, jaka proporcjonalnie przypada na dochód z tego źródła przypisany do zagranicznego zakładu.
9. Określając wielkość odliczenia, o którym mowa w ust. 1, kwotę podatku zapłaconego w obcym państwie przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank

Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień zapłaty tego podatku.

10. Przepisy ust. 1-9 stosuje się odpowiednio do dochodów (przychodów), o których mowa w ust. 2, wypłacanych przez spółki podlegające w Konfederacji Szwajcarskiej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia, spółkom, o których mowa w ust. 3 pkt 2, przy czym określony w ust. 3 pkt 3 bezpośredni udział procentowy w kapitale spółki, o której mowa w ust. 3 pkt 1, ustala się w wysokości nie mniejszej niż 25%.
11. Przepisy ust. 1-9 stosuje się odpowiednio również do podmiotów wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy, przy czym w przypadku Konfederacji Szwajcarskiej przepisy ust. 1-9 mają zastosowanie, jeżeli zostanie spełniony warunek, o którym mowa w ust. 10.
12. W razie braku możliwości odliczenia, o którym mowa w ust. 1, kwotę podatku, zgodnie z zasadami określonymi w tym przepisie, odlicza się w następnych latach podatkowych.”;

22) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Podatek dochodowy od dochodów (przychodów) z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustala się w wysokości 19% uzyskanego przychodu.

2. Zwalnia się od podatku dochodowego dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) wypłacającym dywidendę oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych jest spółka będąca podatnikiem podatku dochodowego, mająca siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) uzyskującym dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, o których mowa w pkt 1, jest spółka podlegająca w Rzeczypospolitej Polskiej lub w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia,
- 3) spółka, o której mowa w pkt 2, posiada bezpośrednio nie mniej niż 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki, o której mowa w pkt 1,
- 4) odbiorcą dochodów (przychodów) z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych jest:
 - a) spółka, o której mowa w pkt 2, albo

b) zagraniczny zakład spółki, o której mowa w pkt 2.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2, ma zastosowanie w przypadku, kiedy spółka uzyskująca dochody (przychody) z dywidend oraz inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiada udziały (akcje) w spółce wypłacającej te należności w wysokości, o której mowa w ust. 2 pkt 3, nieprzerwanie przez okres dwóch lat.
4. Zwolnienie to ma również zastosowanie w przypadku, gdy okres dwóch lat nieprzerwanego posiadania udziałów (akcji), w wysokości określonej w ust. 2 pkt 3, przez spółkę uzyskującą dochody (przychody) z tytułu udziału w zysku osoby prawnej mającej siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, upływa po dniu uzyskania tych dochodów (przychodów). W przypadku niedotrzymania warunku posiadania udziałów (akcji), w wysokości określonej w ust. 2 pkt 3, nieprzerwanie przez okres dwóch lat spółka, o której mowa w ust. 2 pkt 2, jest obowiązana do zapłaty podatku, wraz z odsetkami za zwłokę, od dochodów (przychodów) określonych w ust. 1 w wysokości 19% dochodów (przychodów) do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym utracił prawo do zwolnienia. Odsetki nalicza się od następnego dnia po dniu, w którym po raz pierwszy skorzystał ze zwolnienia.

5. Przepisy ust. 2-4 stosuje się odpowiednio do spółdzielni zawiązanych na podstawie rozporządzenia Rady nr 1435/2003/WE z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) (Dz.Urz. WE L 207 z 18.08.2003).
6. Przepisy ust. 2-5 stosuje się odpowiednio do dochodów (przychodów), o których mowa w ust. 1, wypłacanych przez spółki, o których mowa w ust. 2 pkt 1, spółkom podlegającym w Konfederacji Szwajcarskiej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia, przy czym określony w ust. 2 pkt 3 bezpośredni udział procentowy w kapitale spółki, o której mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się w wysokości nie mniejszej niż 25%.
7. Przepisy ust. 2-5 stosuje się odpowiednio również do podmiotów wymienionych w załączniku nr 4 do ustawy, przy czym w przypadku Konfederacji Szwajcarskiej przepisy ust. 2-5 mają zastosowanie, jeżeli zostanie spełniony warunek, o którym mowa w ust. 6.”;

23) uchyla się art. 23;

24) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 1b, 2a, 3-5 oraz art. 21 i 22, są obowiązani wpłacać na rachunek urzędu skarbowego zaliczki miesięczne w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku

podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1e w brzmieniu:

„1a. Zaliczki miesięczne, o których mowa w ust. 1, za okres od pierwszego do przedostatniego miesiąca roku podatkowego podatnik uiszcza w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, z zastrzeżeniem ust. 2a. Zaliczka za ostatni miesiąc jest uiszczana w wysokości zaliczki za miesiąc poprzedni do 20 dnia ostatniego miesiąca roku podatkowego; ostateczne rozliczenie podatku za rok podatkowy następuje w terminie ustalonym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (poniesionej straty) za ten rok.

1b. Podatnicy rozpoczynający działalność, w pierwszym roku podatkowym, z zastrzeżeniem ust. 1c, oraz mali podatnicy, mogą wpłacać zaliczki kwartalne w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie kwartały. Przez kwartał rozumie się kwartał roku kalendarzowego.

1c. Zaliczki kwartalne, za okres od pierwszego do przedostatniego kwartału roku podatkowego, podatnicy, o których mowa w ust. 1b, uiszczają w terminie do dnia 20 każdego miesiąca następującego po kwartale, za który wpłacana jest zaliczka, z zastrzeżeniem ust. 2a. Zaliczka za ostatni kwartał jest uiszczana w wysokości zaliczki za kwartał poprzedni do 20 dnia ostatniego miesiąca roku podatkowego; ostateczne rozliczenie podatku za rok podatkowy następuje

w terminie ustalonym do złożenia zeznania o wysokości dochodu osiągniętego (poniesionej straty) za ten rok.

1d. Do podatników rozpoczynających działalność, którzy zamierzają wpłacać zaliczki kwartalne, o których mowa w ust. 1b, przepisy art. 16k ust. 11 stosuje się odpowiednio.

1e. Podatnicy, którzy wybrali kwartalne wpłaty zaliczek, o których mowa w ust. 1b, mają obowiązek w terminie do dnia 20 drugiego miesiąca roku podatkowego zawiadomić w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej metody.”,

c) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:

„2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1e, dotyczy lat następnych, chyba że podatnik w terminie wpłaty pierwszej zaliczki za dany rok podatkowy zawiadomi w formie pisemnej właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rezygnacji z kwartalnych wpłat zaliczek.

2a. Podatnicy uzyskujący w roku podatkowym przychody z działalności rolniczej, określone w art. 2 ust. 2, oraz z innych źródeł, u których w roku poprzedzającym rok podatkowy udział przychodów z działalności rolniczej w ogólnej kwocie przychodów, ustalony zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 4e, wynosił co najmniej 50%, mogą wpłacać zaliczki, o których mowa w ust. 1-1c, począwszy od dnia 20 października każdego roku.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1, uprzednio zadeklarowali, że przeznaczą dochód na cele określone w tych przepisach i dochód ten wydatkowali na inne cele – podatek od tego dochodu, bez wezwania, wpłaca się do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wydatku; przepis ten stosuje się również do dochodów za lata poprzedzające rok podatkowy, zadeklarowanych i niewydatkowanych w tych latach na cele określone w art. 17 ust. 1b.”,

e) uchyla się ust. 6-10;

25) w art. 25a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku dochodu, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 2, spółka przejmująca obowiązana jest bez wezwania, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód, wpłacić na rachunek urzędu skarbowego podatek, o którym mowa w art. 22.”;

26) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz będące przedsiębiorcami osoby fizyczne, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz w art. 22, są obowiązane, jako płatnicy, pobierać, z zastrzeżeniem ust. 2, w dniu dokonania wypłaty, zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania albo niepobranie podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania miejsca siedziby podatnika dla

celów podatkowych, uzyskanym od podatnika certyfikatem rezydencji.”,

b) ust. 1b i 1c otrzymują brzmienie:

„1b. Jeżeli przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 3, są uzyskiwane od zleceniodawców zagranicznych, zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej są obowiązane przed wyjściem statku z portu polskiego wpłacić na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje właściwy według siedziby Morskiej Agencji naczelnik urzędu skarbowego należny podatek obliczony od przychodu z tytułu wywozu ładunku i pasażerów przyjętych do przewozu w porcie polskim. Dowód wpłaty podatku zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej jest obowiązane przekazać właściwej miejscowo Morskiej Agencji. Jeżeli jednak przed wyjściem statku z portu polskiego nie jest możliwe ustalenie wysokości przychodu za wywóz ładunków i pasażerów, zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej jest obowiązane wpłacić zaliczkę na podatek od przewidywanego przychodu, a następnie w ciągu 60 dni od dnia wyjścia z portu wpłacić różnicę między kwotą należnego podatku a kwotą wpłaconej zaliczki.

1c. Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 ust. 1, w związku ze zwolnieniem od podatku dochodowego na podstawie art. 21 ust. 3 oraz

art. 22 ust. 2, stosują zwolnienia wynikające z tych przepisów wyłącznie pod warunkiem udokumentowania przez spółkę, o której mowa w art. 21 ust. 3 pkt 2, bądź spółkę, o której mowa w art. 22 ust. 2 pkt 2:

- 1) jej miejsca siedziby dla celów podatkowych, uzyskanym od niej certyfikatem rezydencji, lub
- 2) istnienia zagranicznego zakładu zaświadczeniem wydanym przez właściwy organ administracji podatkowej państwa, w którym znajduje się jej siedziba lub zarząd albo przez właściwy organ podatkowy państwa, w którym ten zagraniczny zakład jest położony.”,

c) dodaje się ust. 1d i 1e w brzmieniu:

„1d. Osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz będące przedsiębiorcami osoby fizyczne, które dokonują wypłat należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 na rzecz podatników, o których mowa w art. 3 ust. 2, posiadających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, nie pobierają zryczałtowanego podatku od dokonywanych wypłat pod warunkiem udokumentowania miejsca siedziby podatnika, o którym mowa w art. 3 ust. 2, prowadzącego działalność poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji oraz uzyskania pisemnego oświadczenia, że

należności te związane są z działalnością tego zakładu; przepis ust. 3d stosuje się odpowiednio.

1e. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1d, zawiera pełną nazwę i adres podatnika, numer identyfikacji podatkowej, adres zagranicznego zakładu podatnika oraz inne dane identyfikujące ten zakład.”,

d) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, przekazują kwoty podatku w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zgodnie z ust. 1 i 2 pobrano podatek, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 – na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. Płatnicy są obowiązani przesłać podatnikom, o których mowa w:

1) art. 3 ust. 1 – informację o wysokości pobranego podatku,

2) art. 3 ust. 2, oraz urzędowi skarbowemu – informację o dokonanych wypłatach i pobranym podatku sporządzone według ustalonego wzoru.

3a. Płatnicy są obowiązani przesłać informację, o której mowa w ust. 3 pkt 1, w terminie przekazania kwoty pobranego podatku, a informację, o której mowa w ust. 3 pkt 2, w terminie do końca trzeciego miesiąca roku

następującego po roku podatkowym, w którym dokonano wypłat, o których mowa w ust. 1, również wówczas, gdy płatnik w roku podatkowym sporządzał i przekazywał informacje w trybie przewidzianym w ust. 3b.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnicy, o których mowa w ust. 1a, są obowiązani, bez wezwania, wpłacić należny zryczałtowany podatek na rachunek urzędu skarbowego określonego w ust. 3, jeżeli dochody z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziałów w zyskach osób prawnych, od których płatnik nie pobrał podatku w związku z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1a, zostały wydatkowane na inne cele niż wymienione w art. 17 ust. 1.”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku dochodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6, spółka przejmująca lub nowo zawiązana jest obowiązana jako płatnik, w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał dochód, wpłacić podatek, o którym mowa w art. 22, na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, a w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 – na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych. Podatnik jest obowiązany przed tym terminem przekazać płatnikowi kwotę tego podatku. W terminie

wpłaty podatku płatnik jest obowiązany przesłać podatnikowi informację o wpłaconym podatku, sporządzoną według ustalonego wzoru.”;

27) po art. 26 dodaje się art. 26a i 26b w brzmieniu:

„Art. 26a. Wysokość zaliczek lub podatku, o których mowa w art. 25-26, podatnik lub płatnik jest obowiązany udokumentować w sposób umożliwiający sprawdzenie poprawności ich obliczenia.

Art. 26b. W terminie do końca pierwszego miesiąca roku następującego po roku podatkowym, w którym powstał obowiązek zapłaty podatku, płatnicy, o których mowa w art. 26, i podatnicy, o których mowa w art. 22 ust. 4b, art. 25a oraz art. 26 ust. 1b i 4, są obowiązani przesłać do urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy według siedziby podatnika, w przypadku podatników wymienionych w art. 3 ust. 2 – na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach opodatkowania osób zagranicznych, roczne deklaracje sporządzone według ustalonego wzoru.”;

28) w art. 28a:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) deklaracji i informacji, o których mowa w art. 26 ust. 3 i 6 oraz w art. 26b,”

b) uchyla się pkt 4.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 254, poz. 2533) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Określony w art. 20 ust. 3 pkt 3 oraz art. 22 ust. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 1, bezpośredni udział procentowy w kapitale spółki wypłacającej dywidendę lub inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych ustala się:

- 1) od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.
– w wysokości nie mniejszej niż 20%;
- 2) od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.
– w wysokości nie mniejszej niż 15%.”.

Art. 3. Podatnicy, których rok podatkowy rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2007 r. i zakończy się po tym dniu, stosują do przyjętego przez siebie roku podatkowego ustawę, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 4. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, którzy przed dniem 1 stycznia 2007 r. rozpoczęli amortyzację:

- 1) środków trwałych na podstawie art. 16j ust. 1 pkt 3 i art. 16k ust. 4-6,
- 2) środków transportu na podstawie art. 16k ust. 1
– ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r., stosują do amortyzacji tych środków przepisy art. 16j ust. 1 pkt 3 i art. 16k ust. 1 i ust. 4-6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 5. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2007 r. określali przychody należne na podstawie art. 12 ust. 3d ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r., a którzy przed dniem 1 stycznia 2007 r. wystawili faktury, których termin płatności określony jest po dniu 31 grudnia 2006 r., dla ustalenia daty powstania przychodu należnego określonego w tym przepisie, stosują przepis art. 12 ust. 3d ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 6. Określony w art. 10 ust. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, procentowy udział w kapitale spółki przejmowanej lub dzielonej ustala się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. w wysokości 15%.

Art. 7. 1. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2007 r. nabyli prawo do odliczeń określone w art. 23 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r., zachowują to prawo, w zakresie i na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 2007 r. nabyli prawo do odliczeń określone w art. 20 ust. 2-7 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r., zachowują to prawo, w zakresie i na zasadach obowiązujących do dnia 31 grudnia 2006 r.

Art. 8. Przepisy aktów prawnych wydanych na podstawie ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., zachowują moc do czasu wydania aktów prawnych na mocy niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2007 r.

Art. 9. Ilekroć w innych ustawach jest mowa o dochodzie określanym na podstawie deklaracji miesięcznych, rozumie się przez to dochód wykazany w zeznaniu podatkowym złożonym za rok poprzedzający rok podatkowy.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r. i ma zastosowanie do osiągniętych dochodów (poniesionych strat) od tego dnia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje wdrożenia dyrektywy Rady 2005/19/WE z dnia 17 lutego 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 90/434/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych Państw Członkowskich (Dz.Urz. WE L 58 z 4.03.2005, str.19).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25,

poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z 2004 r. Nr 33, poz. 286 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398.

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (zwana dalej „ustawą”) ma na celu usprawnienie i uproszczenie systemu podatkowego oraz wprowadzenie bodźców zachęcających przedsiębiorców do rozpoczynania działalności, a podatników (w szczególności małych) do realizacji inwestycji. Celem nowelizacji ustawy jest również poszerzenie bazy podatkowej, przez ograniczenie odliczeń od dochodu.

Art. 1 pkt 1 projektu (art. 4a ustawy)

W słowniczku pojęć zawartym w art. 4a ustawy wprowadzono definicję samochodu osobowego. Określono pojęcie małego podatnika oraz przeniesiono do słowniczka istniejące już w ustawie pojęcia zakładu zagranicznego i certyfikatu rezydencji, jednocześnie je dookreślając.

Art. 1 pkt 2 projektu (art. 4b ustawy)

Przepis wprowadza wymogi uzależniające uznanie samochodu za samochód osobowy od wyników przeprowadzonego badania technicznego samochodu przez okręgową stację kontroli pojazdów.

Art. 1 pkt 3 projektu (art. 7 ustawy)

Przepis modyfikuje przedmiot opodatkowania, w części dotyczącej przychodów w postaci m.in. należności licencyjnych i odsetek uzyskiwanych przez funkcjonujący w Polsce zakład zagraniczny w celu umożliwienia prawidłowego rozliczenia przez podatnika zagranicznego działającego przez zakład, tego typu dochodów.

Art. 1 pkt 4 projektu (art. 9a ustawy)

Wprowadzono przepis zobowiązujący podatników prowadzących działalność za pośrednictwem zagranicznego zakładu położonego w Polsce do sporządzenia dokumentacji podatkowej wynikającej z art. 9a ustawy.

Art. 1 pkt 5 projektu (art. 9b ustawy)

Wprowadzono możliwość ustalania przez podatników różnic kursowych zgodnie z przyjętymi przez nich rozwiązaniami, stosowanymi wg przepisów prawa bilansowego. Podatnicy, których sprawozdania finansowe będą, w okresie stosowania metody ustalania różnic kursowych w oparciu o przepisy o rachunkowości, badane przez uprawnione podmioty, będą mogli według swego wyboru rozliczyć różnice kursowe na zasadach, jakie stosują zgodnie z przepisami o rachunkowości, bądź też na zasadach określonych w ustawie.

W przypadku korzystania z metody zgodnej z przepisami o rachunkowości metoda ta będzie musiała być stosowana przez podatnika przez okres co najmniej trzech lat podatkowych.

Art. 1 pkt 6 projektu (art. 10 ustawy)

Proponowane zmiany są konieczne ze względu na przepisy dyrektywy Rady nr 2005/19/WE z dnia 17 lutego 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 90/434/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych Państw Członkowskich, których termin implementacji upływa z końcem 2006 r.

Wprowadzono:

- zmiany procentowego udziału spółki przejmującej w kapitale spółki przekazującej, stosownie do postanowień art. 1 ust. 8 dyrektywy 2005/19/WE.

W obecnym stanie prawnym obowiązuje wymóg posiadania 25% udziału w kapitale zakładowym spółki przejmowanej lub dzielonej w przeliczeniu na prawa głosu. Projekt zakłada zmniejszenie tego udziału do 10% bez przeliczania na prawa głosu, przy czym do dnia 31 grudnia 2008 r. udział ten będzie wynosił 15%, dlatego też niezbędne jest wprowadzenie przepisu przejściowego oraz

- ujednoczenie terminologii w odniesieniu do rezydencji spółek z państwa członkowskiego, stosownie do postanowień art. 3 dyrektywy 90/434/EWG, oraz
- rozszerzenie kategorii dochodów o ustaloną na dzień podziału nadwyżkę nominalnej wartości udziałów (akcji) przydzielonych w spółce przejmującej lub nowo zawiązanej nad kosztami nabycia lub objęcia udziałów (akcji) w spółce dzielonej, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału lub majątek pozostający w spółce nie stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

Obecnie zaliczenie do kategorii dochodów ww. nadwyżki jest możliwe jedynie wówczas, gdy zarówno majątek przejmowany na skutek podziału, jak i majątek pozostający w spółce, nie stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Zmiana wynika z implementacji postanowień art. 1 ust. 3 pkt a dyrektywy 2005/19/WE.

Proponowane zmiany uwzględniają zasady jednakowego traktowania państw UE i EOG.

Art. 1 pkt 7 projektu (art. 11 ustawy)

Celem proponowanej zmiany jest objęcie możliwością szacowania dochodów podatników krajowych, którzy w wyniku zawieranych przez nich transakcji z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową zaniżają swoje dochody.

Organy podatkowe będą miały możliwość szacowania dochodów na podstawie metod wskazanych w art. 11 ust. 2 i 3 ustawy, a jeżeli ze względu na charakter transakcji nie byłoby możliwe zastosowanie tych metod, wartość transakcji będzie ustalana w oparciu o art. 14 ustawy.

Ponadto do podatników posiadających na terytorium Polski zagraniczny zakład stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące metod szacowania dochodów (art. 11 ust. 1-3 ustawy).

Art. 1 pkt 8 projektu (art. 12 ustawy)

Doprecyzowano przepis przeliczający przychody w walutach obcych na złote – według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu.

Zmianie uległ przepis określający datę powstania przychodu z działalności gospodarczej, w wyniku dostosowania go do daty powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług. Jako zasadę przyjęto, że przychód będzie powstawał w dniu dostawy towarów lub wykonania usługi (częściowego wykonania usługi), nie później niż w dniu:

- 1) wystawienia faktury albo
- 2) uregulowania lub upływu terminu uregulowania należności.

Za towary będą uważane rzeczy i prawa majątkowe oraz wszelkie postaci energii i gazu.

Określono również datę powstania przychodu w przypadku usługi rozliczanej w okresach rozliczeniowych. Przyjęto, że usługa będzie wykonana w ostatnim dniu przyjętego okresu rozliczeniowego określonego w umowie lub na wystawionej fakturze (nie rzadziej niż raz w roku).

W art. 12 w ust. 1 pkt 9 i ust. 4d ustawy wprowadzono zmiany konieczne ze względu na dostosowanie do przepisów dyrektywy nr 2005/19/WE z dnia 17 lutego 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 90/434/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych Państw Członkowskich, których termin implementacji upływa z końcem 2006 r. Projektowana zmiana zakłada:

- rozszerzenie wyłączenia z kategorii przychodów otrzymanych udziałów (akcji) o dalsze nabywanie udziałów (akcji) oraz doprecyzowanie kwestii ustalania wartości udziałów (akcji), stosownie do postanowień art. 1 ust. 3 pkt b dyrektywy 2005/19/WE i

- rozszerzenie kategorii przychodów o wartość rynkową składników majątkowych przeniesionych przy podziale przez wydzielenie na spółki przejmujące lub nowo zawiązane, jeżeli majątek przejmowany na skutek podziału lub majątek pozostający w spółce nie stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

Obecnie, zaliczenie do kategorii przychodów wartości ww. składników majątkowych jest możliwe jedynie wówczas, gdy zarówno majątek przejmowany na skutek podziału, jak i majątek pozostający w spółce, nie stanowią zorganizowanej części przedsiębiorstwa. Zmiana wynika z implementacji postanowień art. 1 ust. 3 pkt a dyrektywy 2005/19/WE.

Art. 1 pkt 9 projektu (art. 15 ustawy)

Wprowadzono nową definicję kosztów podatkowych przez rozszerzenie istniejącej i uznanie za koszt wydatków i odpisów dokonanych „w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów”. Zmiana ta odpowiada rozumieniu aktualnie istniejącego przepisu, jakie zostało nadane mu przez orzecznictwo sądów administracyjnych.

W miejsce dotychczasowych przepisów dotyczących tzw. rozliczenia wydatków w czasie, w celu uniknięcia kontrowersji z nimi związanych, dokonano podziału kosztów na bezpośrednie i pośrednie, przy czym zasadą jest rozliczenie kosztów bezpośrednich w roku, w którym zostaną osiągnięte związane z nimi przychody, zaś koszty pośrednie byłyby rozliczone w roku ich poniesienia. W przypadku kosztów pośrednich wprowadzono wymóg rozliczania ich proporcjonalnie do długości okresu, którego dotyczą.

Wprowadzono nowy przepis, zgodnie z którym koszt traktowany jest na zasadzie memoriałowej.

Art. 1 pkt 10 projektu (art. 15a ustawy)

Do ustawy podatkowej wprowadza się rozwiązanie umożliwiające podatnikom wybór zasad rozliczania różnic kursowych według reguł wynikających z zasad

rachunkowości (art. 9b ustawy) albo na podstawie zmienionych uregulowań podatkowych (art.15a ustawy).

Aby skorzystać z ustalania różnic kursowych według zasad rachunkowości, podatnicy będą zobowiązani w ciągu miesiąca zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o wyborze tej metody i stosować ją nieprzerwanie przez okres nie krótszy niż 3 lata. Dalsze stosowanie tej metody przez podatników nie będzie wymagało kolejnego zawiadomienia, do czasu rezygnacji z tej metody.

Podatkowe różnice kursowe zostały kompleksowo uregulowane w odrębnym art. 15a updop, według nowej formuły, zgodnie z którą „dodatnie” różnice kursowe (ekonomicznie korzystne dla podatnika) wpływają na przychody, a „ujemne” (ekonomicznie niekorzystne dla podatnika) na koszty podatkowe. Dla celów podatkowych podatnicy mogą przyjąć faktycznie zastosowany kurs walut, np. bankowy lub kantorowy albo wynikający z umowy, jednakże nie może on być niższy niż kurs kupna i wyższy niż kurs sprzedaży ogłaszany przez Narodowy Bank Polski w tabeli C kursów kupna i sprzedaży walut obcych. Przy różnicach kursowych koszt poniesiony związany będzie z powstaniem zobowiązania (w dacie otrzymania faktury), a zapłata w dacie uregulowania zobowiązań w jakiegokolwiek formie (w tym w wyniku potrącenia wierzytelności).

Dotychczasowe przepisy dotyczące różnic kursowych, związanych z poszczególnymi zdarzeniami gospodarczymi, nie pozwalały podatnikom, dokonującym częściej wyceny aktywów i pasywów, na pełne zastosowanie przepisów podatkowych.

Art. 1 pkt 11 projektu (art. 16 ustawy)

Zrezygnowano z dotychczasowego rozróżnienia reklamy publicznej i niepublicznej. Projekt zakłada likwidację limitu wydatków na reklamę niepubliczną zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów. W wyniku zaproponowanych zmian wydatki na reklamę zaliczane będą do kosztów podatkowych w pełnej wysokości, bez względu na charakter reklamy. Wydatki na reprezentację nie będą stanowiły kosztu podatkowego, natomiast takim kosztem będą wydatki określone przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy.

Z katalogu wskazanego w art. 16 ust. 1 ustawy wykreślono przepis, na podstawie którego nie podlegały zaliczeniu do kosztów podatkowych wydatki podatników na finansowanie usług medycznych pracowników. Tym samym, tego typu wydatki będą mogły podlegać zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów.

W związku z wprowadzeniem nowej definicji samochodu osobowego (art. 4b ustawy) wykreślono przepis (art. 16 ust. 3a ustawy) określający dotychczasową definicję samochodu.

Art. 1 pkt 12 projektu (art. 16b ustawy)

Katalog wartości niematerialnych i prawnych podlegających amortyzacji dostosowano do przepisów ustawy – Prawo własności przemysłowej, odwołując się do praw określonych tą ustawą.

Art. 1 pkt 13 projektu (art. 16e ustawy)

Zmiana stanowi konsekwencję zniesienia obowiązków składania miesięcznych deklaracji, w wyniku czego obowiązek wykazania kwoty odsetek z tytułu przekroczenia okresu używania składników majątku został utrzymany w rocznym zeznaniu.

Art. 1 pkt 14 projektu (art. 16g ustawy)

W przepisie określono wysokość wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych otrzymanych przez podatnika w razie likwidacji osoby prawnej.

Ponadto wprowadzono przepis, zgodnie z którym podatnicy, którzy otrzymali wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, będą ustalali wartość otrzymanego majątku w wysokości wartości początkowej ustalonej w księgach zbywcy. Analogiczne rozwiązania przyjęto w odniesieniu do majątku otrzymanego w związku z likwidacją osoby prawnej, jeżeli majątek ten został uprzednio wniesiony do spółki jako aport w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

Art. 1 pkt 15 projektu (art. 16h ustawy)

Skutkiem zmian wprowadzonych w tym przepisie podatnicy, którzy otrzymali wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, będą mieli obowiązek dokonywania odpisów amortyzacyjnych, z uwzględnieniem metody amortyzacji i wysokości dokonanych odpisów przez zbywcę (zasada kontynuacji).

Analogiczne rozwiązania przyjęto w odniesieniu do zasad amortyzacji majątku otrzymanego w związku z likwidacją osoby prawnej, jeżeli majątek ten został uprzednio wniesiony do spółki jako aport w postaci przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

Art. 1 pkt 16 projektu (art. 16j ustawy)

Wprowadzono przepis, zgodnie z którym, w odniesieniu do budynków niemieszkalnych, których okres amortyzacji podatkowej wynosi 40 lat, w przypadku ich zbycia, amortyzacja dokonywana przez nabywcę takiego budynku musi być dokonywana z uwzględnieniem okresu, w jakim budynek był amortyzowany przez zbywcę, przy czym okres w jakim budynek amortyzuje nabywca nie może być krótszy niż 10 lat.

Art. 1 pkt 17 projektu (art. 16k ustawy)

Wprowadzono nową metodę jednorazowej amortyzacji (przyspieszonej) dla małych podatników, tzn. takich, których przychód ze sprzedaży w roku poprzednim nie przekraczał 800 000 euro, oraz dla podatników rozpoczynających działalność. Podatnicy ci będą mogli stosować metodę amortyzacji jednorazowej w pierwszym roku podatkowym.

Z tej metody amortyzacji nie będą mogli skorzystać podatnicy rozpoczynający działalność, którzy zostali utworzeni w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału spółki lub spółek niemających osobowości prawnej, oraz podatnicy utworzeni przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie

przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie kwotę co najmniej 10 000 euro.

Celem jednorazowej amortyzacji jest stworzenie istotnego bodźca inwestycyjnego dla małych podatników, przy zachowaniu elastycznych (fakultatywnych) zasad rozliczenia amortyzacji.

Nowe zasady amortyzacji polegają na możliwości zaliczenia do kosztów podatkowych dokonywanych jednorazowo odpisów amortyzacyjnych, od środków trwałych z grupy 3-8 Klasyfikacji Środków Trwałych, z wyłączeniem samochodów osobowych, przy podstawowym warunku, że łącznie wysokość tych odpisów (niezależnie od ilości środków trwałych) w roku podatkowym nie może przekroczyć równowartości kwoty 50 000 euro.

W pierwszym roku podatkowym podatnicy będą mogli dokonywać odpisów amortyzacyjnych jednorazowo, nie wcześniej niż w miesiącu, w którym środki trwałe zostały wprowadzone do ewidencji, lub dokonywać odpisów amortyzacyjnych w równych ratach co miesiąc albo w równych ratach co kwartał, albo jednorazowo na koniec roku podatkowego. W następnym roku podatkowym podatnicy będą mogli dokonywać odpisów według metody degresywnej odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej, pomniejszając ją o odpisy amortyzacyjne dokonane w pierwszym roku podatkowym lub według metody liniowej, z możliwością podwyższenia stawek amortyzacyjnych, według zasad określonych w art. 16i ustawy.

Jednorazowa amortyzacja wprowadzana przez zaproponowane przepisy będzie pomocą de minimis udzielaną zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis (Dz.Urz. WE L 10 z 13.01.2001).

W związku z wprowadzeniem wskazanej powyżej metody amortyzacji, wykreślone zostały rozwiązania odnoszące się do 30% amortyzacji fabrycznie nowych środków trwałych.

Art. 1 pkt 18 projektu (art. 17 ustawy)

W odniesieniu do dotychczasowych zwolnień przedmiotowo dotyczących funduszy prowadzonych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, wprowadzono ogólny przepis, zgodnie z którym wolne od podatku będą dochody Banku Gospodarstwa Krajowego w związku z prowadzeniem funduszy utworzonych na podstawie odrębnych ustaw, stanowiące równowartość dochodów uzyskanych przez te fundusze z tytułów określonych w przepisach regulujących ich tworzenie i funkcjonowanie – w części przeznaczonej wyłącznie na realizację celów wymienionych w tych przepisach.

Przywrócono i zmodyfikowano zwolnienia dla spółdzielni, wspólnot mieszkaniowych i Towarzystw Budownictwa Społecznego odnoszące się do gospodarki zasobami mieszkaniowymi. Obecnie podmioty te korzystają ze zwolnienia do końca 2006 r. na warunkach obowiązujących w ustawie do dnia 31 grudnia 2003 r.

Przywrócono również zwolnienie od podatku dochodów z tytułu prowadzenia szkół w rozumieniu przepisów o systemie oświaty – w części przeznaczonej na cele szkoły. W obecnym stanie prawnym zwolnienie to obowiązuje na podstawie przepisu przejściowego do końca 2006 r.

Art. 1 pkt 19 projektu (art. 18 ustawy)

Nowelizacja zakłada likwidację możliwości odliczeń darowizn od podstawy opodatkowania. W związku z wykreśleniem przepisów dotyczących odliczeń uchylono przepisy dotyczące obowiązku dokumentowania otrzymanych darowizn.

Pozostawiono przepis nakładający obowiązek dokumentowania darowizn przekazanych na podstawie odrębnych ustaw, stanowiących *lex specialis* w odniesieniu do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (tzw. ustawy kościelne) i odliczonych od podstawy opodatkowania.

Art. 1 pkt 20 projektu (art. 18c ustawy)

Uchylono, jako kontrowersyjne, przepisy dotyczące ulgi odnoszącej się do wydatków na działalność klubów sportowych.

Art. 1 pkt 21 projektu (art. 20 ustawy)

Zmiana wynika z prowadzonego przez Komisję Europejską postępowania o naruszenie przepisów TWE (nr 2005/2408) w stosunku do Polski w odniesieniu do dywidend otrzymywanych przez spółki polskie.

W odpowiedzi na formalne zarzuty, skierowanej do Komisji Europejskiej w związku z procedurą dotyczącą dywidend wypłacanych przez spółki polskie (pismo znak IE-3/9003/44/OS/05/PZDY/250), Rząd RP zobowiązał się dokonać zmiany przepisów.

Objęto zakresem zwolnienia także dywidendy wypłacane przez podmioty podlegające w Konfederacji Szwajcarskiej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia. Wynika to z postanowień umowy zawartej między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek. Umowa ta zawiera postanowienia, zgodnie z którymi „dywidenda płacona spółce dominującej przez spółkę zależną nie podlega opodatkowaniu w państwie źródłowym, jeżeli spółka dominująca posiada minimum 25% kapitału spółki zależnej przez co najmniej 2 lata, i jedna spółka ma siedzibę do celów podatkowych w Państwie Członkowskim, a druga ma siedzibę dla celów podatkowych w Szwajcarii, i zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartą z dowolnym państwem trzecim żadna ze spółek nie ma siedziby do celów podatkowych w tym państwie trzecim”. Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej zobowiązana jest do przestrzegania przepisów umów zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi.

Ponieważ obowiązujące przepisy przewidują, że w razie braku możliwości odliczenia zapłaconego podatku w danym roku podatkowym, odliczenie to

może nastąpić w następnych latach podatkowych, co oznacza, że w związku z wykreśleniem tego przepisu należy wprowadzić przepis przejściowy w celu umożliwienia realizacji podatnikom praw nabytych.

Art. 1 pkt 22 projektu (art. 22 ustawy)

Zmiana wynika z prowadzonego przez Komisję Europejską postępowania o naruszenie przepisów TWE (nr 2005/4751) w stosunku do Polski w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez spółki polskie.

Zgodnie z odpowiedzią na zarzuty formalne w postępowaniu nr 2005/4751 przekazaną do Stałego Przedstawicielstwa RP przy UE przy piśmie IE-3/9003/44/OS/05/PZDY/250 Polska zobowiązała się dokonać kompleksowej zmiany systemu opodatkowania dywidend w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych w celu usunięcia naruszenia.

Objęto zakresem zwolnienia także dywidendy wypłacane podmiotom podlegającym w Konfederacji Szwajcarskiej opodatkowaniu podatkiem dochodowym od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągania. Wynika to z postanowień umowy zawartej między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską ustanawiającej środki równoważne środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek. Umowa ta zawiera postanowienia, zgodnie z którymi „dywidenda płacona spółce dominującej przez spółkę zależną nie podlega opodatkowaniu w państwie źródłowym, jeżeli spółka dominująca posiada minimum 25% kapitału spółki zależnej przez co najmniej 2 lata, i jedna spółka ma siedzibę do celów podatkowych w Państwie Członkowskim, a druga ma siedzibę dla celów podatkowych w Szwajcarii, i zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartą z dowolnym państwem trzecim żadna ze spółek nie ma siedziby do celów podatkowych w tym państwie trzecim”. Polska jako państwo członkowskie Unii Europejskiej zobowiązana jest do przestrzegania przepisów umów zawartych między Unią Europejską a państwami trzecimi.

Ponieważ obowiązujące przepisy przewidują, że w razie braku możliwości odliczenia zapłaconego podatku w danym roku podatkowym, odliczenie to może nastąpić w następnych latach podatkowych, co oznacza, że w związku z wykreśleniem tego przepisu należy wprowadzić przepis przejściowy w celu umożliwienia realizacji podatnikom praw nabytych.

Art. 1 pkt 23 projektu (art. 23 ustawy)

Zmiana art. 22 ustawy spowodowała konieczność wykreślenia art. 23 ustawy, który umożliwiał odliczenie zapłaconego podatku. Jednocześnie dla zachowania ochrony praw słusznie nabytych wprowadzono przepis przejściowy zapewniający podatnikom ochronę tych praw.

Art. 1 pkt 24 projektu (art. 25 ustawy)

Dokonano zmian w przepisach dotyczących obowiązków związanych ze składaniem deklaracji oraz odprowadzeniem zaliczek na podatek. Polegają one na rezygnacji z dotychczas istniejącej uproszczonej formy rozliczania zaliczek, jako stosunkowo mało popularnej (w 2005 r. skorzystało z niej 1,3% podatników podatku dochodowego od osób prawnych), a także na wprowadzeniu generalnego zwolnienia podatników podatku dochodowego z konieczności składania deklaracji podatkowych w odniesieniu do zaliczek zarówno miesięcznych, jak i kwartalnych (wprowadzonych nowelizacją).

Wprowadzenie tych zmian zmniejszy m.in. obciążenia biurokratyczne spoczywające na podatnikach.

Dla uproszczenia i ułatwienia rozliczeń podatników prowadzących działalność wprowadzono możliwość dokonywania kwartalnych wpłat zaliczek na podatek. Dotyczyć ona będzie małych podatników oraz podatników rozpoczynających działalność w ich pierwszym roku podatkowym z zachowaniem pewnych ograniczeń, wykluczających z tej możliwości m.in. podatników powstałych z przekształceń. Rozliczenie zaliczek odbywać się będzie na analogicznych zasadach, jak rozliczenie zaliczek miesięcznych, to znaczy w okresie od początku roku podatkowego do końca następnego kwartału (miesiąca).

Przy poborze podatku przez płatników wypłacających m.in. dywidendy i należności licencyjne na rzecz podmiotów zagranicznych lub przy połączeniach (podziale) spółek zrezygnowano z obowiązku składania deklaracji.

Pozostawiono obowiązek przekazywania przez płatników informacji o wypłaconych należnościach polskim podatnikom oraz podatnikom niemającym w Polsce siedziby, na ich pisemny wniosek, oraz obowiązek przekazania do urzędów skarbowych rocznych informacji o wypłacie takich należności.

Art. 1 pkt 25-27 projektu (art. 25a, 26-26b ustawy)

Zmiany są konsekwencją odformalizowania przepisów ustawy w części dotyczącej składania deklaracji.

Wykreślono przepisy odnoszące się do składania przez płatników lub podatników deklaracji dotyczących podatku pobieranego na tzw. zasadach zryczałtowanych. W dalszym ciągu obowiązywać będzie obowiązek wpłacania należnego podatku oraz przekazywania podatnikom, którzy posiadają ograniczony obowiązek podatkowy, informacji o pobranym podatku.

Ponadto wprowadzono obowiązek złożenia do urzędu skarbowego rocznej deklaracji o pobranym w ciągu roku podatkowego zryczałtowanym podatku, o którym mowa w art. 21 i 22 ustawy, oraz obowiązek dokumentowania przez podatników i płatników wysokości zaliczek oraz podatku w sposób umożliwiający sprawdzenie poprawności ich obliczenia.

Art. 1 pkt 28 projektu (art. 28a ustawy)

W związku ze zmianami w zakresie deklaracji, dostosowane zostały przepisy wykonawcze do określenia wzorów formularzy podatkowych.

Art. 2-10 (przepisy przejściowe i końcowe)

Przepisy intertemporalne wprowadzają zasadę ochrony praw słusznie nabytych dla podatników, których rok podatkowy rozpoczął się przed dniem 1 stycznia

2007 r., a zakończył po tym dniu. Zgodnie z wprowadzonym przepisem, podatnicy ci będą mogli stosować ustawę w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2006 r.

Zasadą tą objęci zostali także podatnicy dokonujący odpisów amortyzacyjnych od budynków (lokali) gospodarczych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych przed dniem 1 stycznia 2007 r. oraz podatnicy, którzy rozpoczęli przyspieszoną amortyzację według metody degresywnej albo dla fabrycznie nowych środków trwałych (m.in. 30% odpis amortyzacyjny). Będą oni mogli kontynuować amortyzację według wskazanych wyżej metod.

W ramach przepisów przejściowych zachowane zostały dotychczasowe zasady określające skutki podatkowe dla podatników, którzy nabyli samochody przed dniem 1 stycznia 2007 r.

Ze względu na zmiany przepisów art. 20 i 22 ustawy dokonano zmiany w art. 8 ustawy z dnia 18 listopada 2004 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

W ramach przepisów końcowych zastąpiono w innych ustawach określenie dochodu na podstawie deklaracji miesięcznej – dochodem wykazany w zeznaniu podatkowym w związku z likwidacją miesięcznych deklaracji.

Ustawa powinna wejść w życie z dniem 1 stycznia 2007 r. i będzie miała zastosowanie do osiągniętych dochodów (poniesionych strat) od tego dnia.

Zakres i wyniki konsultacji społecznych

Projekt zmian ustawy był przedmiotem konsultacji społecznych i otrzymały go:

1. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce
2. Brytyjsko-Polska Izba Handlowa
3. Business Centre Club
4. Dyrekcja Generalna Poczty Polskiej
5. Francuska Izba Przemysłowo-Handlowa w Polsce
6. Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej
7. Konfederacja Pracodawców Polskich

8. Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
9. Krajowa Izba Gospodarcza
10. Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji
11. Krajowa Izba Rozliczeniowa S.A.
12. Krajowa Rada Doradców Podatkowych
13. Krajowa Rada Notarialna
14. Krajowa Rada Radców Prawnych
15. Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa
16. Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”
17. Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „SPOŁEM”
18. Naczelna Rada Adwokacka
19. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
20. Naczelna Rada Zrzeszeń Transportu Prywatnego
21. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
22. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
23. Polska Izba Druku
24. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
25. Polska Izba Książki
26. Polska Izba Turystyki
27. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”
28. Polsko-Niemiecka Izba Przemysłowo-Handlowa
29. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
30. Polska Rada Biznesu
31. Skandynawsko-Polska Izba Gospodarcza
32. Zarząd Główny Stowarzyszenia Księgowych w Polsce
33. Zrzeszenie Prawników Polskich
34. Związek Banków Polskich
35. Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych
36. Związek Rzemiosła Polskiego

Do projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych ustaw (art. 5 projektu dot. zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych) zgłoszono przedstawione poniżej uwagi.

Krajowa Izba Gospodarcza

Przy zmianach dotyczących przyspieszonej amortyzacji (art. 16k ust. 4-11 ustawy) – zawężenie kręgu osób uprawnionych do stosowania jednorazowej amortyzacji.

Celem projektowanych zmian jest stworzenie ogólnych preferencji dla małych podatników oraz szczegółowych preferencji dla podatników rozpoczynających działalność do tworzenia nowych miejsc pracy.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych

1. Zdaniem Rady niejednoznaczna jest definicja wykorzystania samochodu osobowego dla celów prywatnych (art. 4a pkt 11 ustawy), w szczególności przy definiowaniu celów osobistych. Należy doprecyzować pojęcie celów osobistych. Niezrozumiałe jest również użycie określenia celów osobistych, w związku z łączącym podatników z innymi osobami stosunkami prawnymi.

Zrezygnowano z uregulowania kwestii wykorzystania samochodów osobowych na cele prywatne.

2. Użycie w art. 4a pkt 11 lit. a ustawy wyrazu samochodu zamiast samochodu osobowego, w opinii Rady, może rodzić spory interpretacyjne.

Zrezygnowano z uregulowania kwestii wykorzystania samochodów osobowych na cele prywatne.

3. Według Rady wprowadzenie delegacji dla Ministra Finansów, stwarzającej możliwość określenia pojazdów, które nie będą uznawane za samochody osobowe, umożliwi w sposób dowolny zmianę ustawowej definicji, co może powodować rozbieżności z innymi ustawami.

Zrezygnowano z wprowadzenia delegacji.

4. Rada zauważa, że z przepisu art. 9 ust. 1a ustawy nie będzie wynikało, czy należy wskazać użytkownika konkretnego samochodu osobowego. W art. 9

ust. 1c ustawy należy natomiast zamiast wyrazów „odpłatne oddanie” użyć wyrazów „odpłatne udostępnienie”.

Zrezygnowano z uregulowania kwestii wykorzystania samochodów osobowych na cele prywatne.

5. Przy szacowaniu dochodów w związku z transakcjami z podmiotami z tzw. „rajów podatkowych” nie zostały określone zależności powodujące odbieganie transakcji od ustalanych przez podmioty niezależne, co może powodować niepewność obrotu gospodarczego oraz uznaniowość decyzji organów podatkowych. Zdaniem Rady niezrozumiałe są również restrykcje, jeżeli organ nie potrafi wskazać przyczyn uprawniających dokonanie szacunku.

Celem zmiany jest objęcie możliwością szacowania dochodów podatników krajowych, którzy w wyniku zawieranych przez nich transakcji z podmiotami mającymi miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową zaniżają swoje dochody. Wprowadzono możliwość szacowania dochodów przez organy podatkowe na podstawie metod wskazanych w art. 11 ust. 2 i 3 ustawy, a wyłącznie jeżeli ze względu na charakter transakcji nie byłoby możliwe zastosowanie tych metod, wówczas w oparciu o art. 14 ustawy.

6. W opinii Rady sankcja z tytułu udostępniania samochodu osobowego dla celów prywatnych nie powinna być tak szeroka i jest zbyt rygorystyczna.

Zrezygnowano z uregulowania kwestii wykorzystania samochodów osobowych na cele prywatne.

7. Określenie daty powstania przychodu należnego w art. 12 ust. 3a ustawy, w opinii Rady, nie jest całkowicie tożsame z obowiązkiem podatkowym w ustawie o podatku od towarów i usług. Ponadto zdefiniowanie dostawy towarów w sposób ciągły jako dostawy w sposób nieprzerwany jest nie do zastosowania w praktyce.

Uregulowania w ustawach o podatku dochodowym od osób prawnych i podatku od towarów i usług w tej kwestii mają być zbliżone, a nie tożsame. Została dokonana zmiana definicji dostawy towarów w sposób ciągły przez odwołanie do usług i wskazanie, że dotyczy ona w szczególności dostaw energii, gazu i wody.

8. Rada zauważa, że nowa definicja kosztu podatkowego (dodanie zwrotu „w celu zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów”) może prowokować próby dowodzenia, że dotychczasowa definicja nie dotyczyła kosztów zachowania lub zabezpieczenia źródła przychodów.

Zmiana odpowiada rozumieniu aktualnie istniejącego przepisu, jakie zostało nadane mu przez orzecznictwo sądów administracyjnych.

9. Rada zarzuca brak definicji kosztów bezpośrednich i pośrednich w odniesieniu do rozliczenia kosztów w czasie oraz brak określenia metody rozliczania kosztów pośrednich.

Nie jest możliwe precyzyjne zdefiniowanie poszczególnych kosztów bezpośrednich i pośrednich. Definicje takie z konieczności byłyby bardzo ogólne i zapewne rodziłyby kolejne wątpliwości. Pojęcie związku bezpośredniego i pośredniego już obecnie funkcjonuje w orzecznictwie podatkowym, a zatem nie ma potrzeby jego bliższego określenia.

Rozliczenie kosztów pośrednich w czasie, dotyczących okresu przekraczającego rok podatkowy, odnosi się do każdego okresu rozliczeniowego, w tym miesięcznego, w zależności od podatkowych rozliczeń, które będą dokonywane przez podatnika (miesięczne, kwartalne, roczne). Metoda oparta jest na proporcjonalnym rozliczeniu kosztów w stosunku do długości okresu, którego dotyczą.

10. Wyeliminowanie kosztów reprezentacji z kosztów podatkowych budzi wątpliwości Rady (art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy), m.in. ze względu na fakt, że w projekcie brak jest definicji reprezentacji i reklamy.

Dla podatników najistotniejsze jest to, że wszelkie koszty reklamy będą kosztem podatkowym i mogą mieć istotny wpływ na rozwój firm. Ograniczenie do niezbędnego minimum kosztów reprezentacji pozwoli podatnikom na wykorzystanie zaoszczędzonych środków na tworzenie nowych miejsc pracy. Zdefiniowanie pojęcia reprezentacji jest zbyteczne ze względu na fakt, że jest ono dostatecznie wyjaśnione przez orzecznictwo podatkowe, a ponadto prowadziłyby do nadmiernej kazuistyki przepisów.

11. Zmiany mające na celu wprowadzenie jednorazowej amortyzacji dla małych podatników kosztem 30% odpisu amortyzacyjnego dla wszystkich podatników, zdaniem Rady, ograniczają prawa podatników dużych, co może spowodować zmniejszenie ich zainteresowania innowacyjnością i inwestycjami.

Duże firmy będą miały do wykorzystania ulgę innowacyjną (odliczenie wydatków na nowe technologie) przez możliwość odliczenia kwoty 50% poniesionych wydatków na nowe technologie.

W odniesieniu do pozostałych inwestycji należy mieć na uwadze, że zmiany dotyczą wyłącznie zasad przyspieszonej amortyzacji i nie jest konieczne, aby wszyscy podatnicy, w tym przede wszystkim duże firmy, stosowały zasady uproszczonej amortyzacji przez dokonywanie jednorazowych odpisów amortyzacyjnych.

W podatku dochodowym wydatki na zakup rzeczowych składników majątku są, co do zasady, rozliczane w kosztach podatkowych w wyniku sukcesywnie dokonywanych odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych. Wydatków poniesionych na ten cel nie można przypisać do konkretnego przychodu, ale w wyniku stopniowego zużycia następuje przenoszenie ich wartości na nowo wytworzone produkty. Uzasadnione jest zatem utrzymanie w dużych firmach podatkowej zasady sukcesywnego obciążenia kosztów podatkowych poniesionych wydatków inwestycyjnych przez odpisy amortyzacyjne.

12. Rada wysuwa wątpliwości dotyczące obowiązku udokumentowania wysokości zaliczek oraz podatku (art. 26a ustawy).

Wątpliwości nieuzasadnione, bowiem proponowany przepis art. 26a ustawy ma na celu zobowiązanie podatników do przedstawienia dokumentów, z których będzie wynikał sposób obliczenia zaliczek na podatek (podatku). W tym przypadku dopuszczalny będzie każdy sposób umożliwiający sprawdzenie poprawności obliczeń.

Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa

Zaproponowano przedłużenie zwolnienia przedmiotowego dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych (SKOK) oraz Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (KSKOK) z tytułu przeznaczenia dochodów na cele statutowe (art. 17 ust. 1 pkt 33 ustawy i przepisy przejściowe do tej ustawy – ustawa z dnia 12 listopada 2003 r.).

W przypadku nieprzedłużenia zwolnienia KSKOK postuluje o zmianę przepisów dotyczących m.in.:

- a) zbycia wierzytelności na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego polegających m.in. na:
 - wyłączeniu z przychodów dochodów ze zbycia wierzytelności,
 - uznaniu straty ze zbycia wierzytelności funduszowi za koszt,
- b) tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością SKOK,
- c) wykluczenie z definicji pożyczki, stosowanej dla celów „niedostatecznej kapitalizacji”, lokat obowiązkowych składanych przez SKOK-i w KSKOK.

Propozycja przedłużenia obowiązywania zwolnienia nie została uwzględniona. Zwolnienie zostało uchylone od dnia 1 stycznia 2004 r. w związku ze zmniejszeniem stawki podatkowej z 27% do 19%. Przedłużenie terminu obowiązywania zwolnienia na 3 lata miało na celu umożliwienie dostosowania się podatników do nowej sytuacji.

Do zmian podatkowych zostały dołączone uwagi dotyczące zmian w innych ustawach, które polegają na stworzeniu SKOK możliwości występowania w roli inicjatora sekurytyzacji (zmiana w ustawie o funduszach inwestycyjnych), przyznanie ustawowej rangi obowiązkowi tworzenia w SKOK rezerw na ryzyko związane z ich działalnością (zmiana w ustawie o rachunkowości), a także przyznanie SKOK możliwości wystawienia tytułów egzekucyjnych (zmiana w ustawie – Prawo bankowe) oraz tytułów niezbędnych do wykonania uprawnień wynikających z zastawu rejestrowego (zmiany w ustawie o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów).

Propozycje zmian do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wymagają analizy pod względem skutków budżetowych i możliwości oraz konsekwencji zmian innych ustaw. Na obecnym etapie prac legislacyjnych propozycje te nie mogą być uwzględnione.

Przy definicji pożyczki, zdaniem KSKOK, zasadne jest wykluczenie z pożyczki lokaty składanej przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową w KSKOK (art. 16 ust. 7b ustawy).

Propozycja nie została uwzględniona. Przy definicji pożyczki dla celów „niedostatecznej kapitalizacji” nie ma powodów, dla których lokaty w SKOK miałyby być traktowane w sposób uprzywilejowany.

Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”

1. Przy definicji samochodu osobowego wskazano na krytykowane przez podatników kryteria kwalifikacji, tj. skomplikowany sposób i formułę obliczenia długości pojazdu oraz kwestię badań technicznych (art. 5 pkt 1 projektu, art. 4a ustawy).

Uwaga nie została uwzględniona. Definicja samochodu osobowego została dostosowana do rozwiązań obowiązujących w podatku od towarów i usług.

2. W definicji małego podatnika uznano za niewłaściwe uzależnienie od kategorii sprzedaży stosowanej dla celów podatku od towarów i usług,

w tym zakwalifikowanie małego podatnika wyłącznie do kategorii podatników opodatkowanych podatkiem od towarów i usług (art. 5 pkt 1 projektu, art. 4a pkt 10 ustawy).

Definicja małego podatnika nie dotyczy tylko podatników opodatkowanych podatkiem od towarów i usług.

3. Przy określeniu wykorzystania samochodu dla celów prywatnych, zdaniem Związku, wyrazy „na jego cele osobiste” należałoby zastąpić wyrazami „na cele inne niż służbowe” (art. 5 pkt 1 projektu, art. 4a pkt 11 lit. a ustawy).

Zrezygnowano z uregulowania kwestii wykorzystania samochodów osobowych na cele prywatne.

4. Związek zauważa, że przy wpisaniu do ewidencji środków trwałych osób fizycznych wykorzystujących samochody osobowe dla celów prywatnych przepis nie precyzuje, „czy dotyczy to wykorzystywania samochodów wyłącznie dla celów prywatnych, czy też w sposób sporadyczny” (art. 5 pkt 3 projektu, art. 9 ust. 1a ustawy).

Zrezygnowano z uregulowania kwestii wykorzystania samochodów osobowych na cele prywatne.

5. Negatywnie oceniono zmianę przepisu dotyczącego wyłączenia z kosztów wydatków na reprezentację, zarzucając brak definicji „reprezentacji” i „reklamy”, w sytuacji, gdy jedynie koszty reklamy będą mogły być zaliczone do kosztów podatkowych. Oceniono to jako korzystne dla dużych firm, a niekorzystne dla małych (art. 5 pkt 7 lit. a tiret drugie projektu, art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy).

Zdefiniowanie pojęcia reprezentacji jest zbyteczne ze względu na fakt, że jest ono dostatecznie wyjaśnione przez orzecznictwo podatkowe, a ponadto prowadziłoby do nadmiernej kazuistyki przepisów.

Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Spożywców „Społem”

1. Zdaniem Związku kontrowersyjne zmiany dotyczą wykluczenia z kosztów podatkowych kosztów reprezentacji (art. 5 pkt 7 lit. a tiret drugie projektu, art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy).

Wydatki reprezentacyjne stanowiły pole sporów i nadużyć, w związku z tym za prostsze i bardziej racjonalne uznano możliwość zaliczenia do kosztów bez ograniczeń wydatków na reklamę, a wyeliminowanie wydatków na reprezentację.

2. Związek krytycznie ocenił nowe zasady opodatkowania wykorzystania samochodów osobowych dla celów prywatnych. Związek zauważył, że pojęcie „udostępnienie” jest wieloznaczne. Nie jest bowiem wiadome, czy wyjazdy służbowe zakończone pod domem pracownika będą traktowane jako wykorzystanie samochodu dla celów prywatnych, które podlegają zgłoszeniu do ewidencji (art. 5 pkt 3 i 5 lit. a projektu, art. 9 ust. 1a-1c, art. 12 ust. 1 pkt 10 ustawy).

Zrezygnowano z uregulowania kwestii wykorzystania samochodów osobowych na cele prywatne.

3. Ponadto Związek przedstawił postulat przedłużenia zwolnienia przedmiotowego dla związków rewizyjnych z tytułu dochodów przeznaczonych na cele statutowe.

Zwolnienie zostało uchylone od dnia 1 stycznia 2004 r. w związku ze zmniejszeniem stawki podatkowej z 27% do 19%. Przedłużenie terminu obowiązywania zwolnienia na 3 lata miało na celu dostosowanie podatników do nowej sytuacji. W związku z tym postulat nie został uwzględniony.

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”

Związek przekazał informację, że uwagi zostaną przedłożone w terminie ustawowym, który w przypadku opiniowania aktów prawnych dla związków zawodowych nie może być krótszy niż 30 dni (termin ten może być skrócony do

21 dni ze względu na ważny interes publiczny, ale wymaga szczegółowego uzasadnienia). W odpowiedzi Ministerstwo Finansów zwróciło się o przekazanie uwag, ze względu na zaawansowane prace legislacyjne, do dnia 12 maja 2006 r.

W przesłanych uwagach Związek przekazał negatywną opinię w kwestii likwidacji odliczenia wydatków poniesionych przez podatnika na działalność klubów sportowych mających osobowość prawną i licencję sportową, skupiających co najmniej 50 zawodników, w tym 30 juniorów – zdaniem Związku zmiana może negatywnie wpłynąć na działalność klubów sportowych (art. 5 pkt 14 projektu, art. 18c ustawy).

Obecnie funkcjonująca ulga jest kontrowersyjna ze względu na „nieokreśloność” przepisów, stanowiących podstawę do jej stosowania, i które zostały zaskarżone do Trybunału Konstytucyjnego.

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

Izba wyraziła obawę, że przy obszernych zmianach podatkowych nie uwzględniono kosztów firm związanych z wprowadzeniem zmian do informatycznych systemów finansowo-księgowych.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”

1. Konfederacja sprzeciwia się projektowanej likwidacji wpłat zaliczek w uproszczonej formie. Jej zdaniem dopuszczalna byłaby jedynie ewentualna zmiana naliczania uproszczonych wpłat zaliczek w celu odzwierciedlenia rzeczywistych wyników podatkowych (art. 5 pkt 15 lit. e projektu, art. 25 ust. 6-10 ustawy).

Odnosząc się do tych zastrzeżeń należy zauważyć, że celem zmian jest uproszczenie przepisów, w świetle których zaliczki będą uiszczane za miesiąc lub kwartał według rzeczywistych wyników podatkowych, bez obowiązku składania jakichkolwiek deklaracji.

2. Zostały zgłoszone wątpliwości dotyczące przepisów określających datę ustalania przychodu należnego, w tym istnienie trzech terminów daty

powstania przychodu należnego, tj. dnia wystawienia faktury lub uregulowania należności albo upływ terminu uregulowania należności. Zdaniem Konfederacji mogą wystąpić trudności w ustaleniu daty przychodu należnego przy usługach telekomunikacyjnych i innych tego rodzaju usługach (art. 5 pkt 5 lit. b projektu, art. 12 ust. 3a ustawy).

Uwaga nie została uwzględniona, gdyż przepis określa jedną datę powstania przychodu należnego w powiązaniu z zaistnieniem konkretnych okoliczności.

3. Postawiono zarzut nieprecyzyjnej definicji pojęcia „dostawa towarów w sposób ciągły” (art. 5 pkt 5 lit. b projektu, art. 12 ust. 3a ustawy).

Uwaga została uwzględniona i definicję wykreślono.

4. Konfederacja przedstawiła krytyczną ocenę zniesienia odpisów amortyzacyjnych w wysokości 30% wartości początkowej fabrycznie nowych środków trwałych. Zdaniem Konfederacji niezrozumiałe jest wprowadzenie preferencji dla nowych podatników przy pogorszeniu sytuacji już funkcjonujących (art. 5 pkt 12 lit. b projektu, art. 16k ust. 4-6 ustawy).

W miejsce przyspieszonej amortyzacji dla fabrycznie nowych środków trwałych proponuje się wprowadzenie jednorazowej amortyzacji dla szerszej grupy środków trwałych, preferując małych i rozpoczynających działalność podatników w celu zwiększenia bazy dla tworzenia nowych miejsc pracy. Wprowadzone rozwiązanie jest szersze i atrakcyjniejsze podatkowo.

5. Pozytywnie oceniono możliwość zaliczenia do kosztów, w pełnej wysokości wydatków na reklamę (bez względu na jej formę), negatywnie zaś wyłączenie z kosztów wydatków na reprezentację, postulując także zdefiniowanie pojęcia reprezentacji (art. 5 pkt 7 lit. a tiret drugie projektu, art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy).

Zdefiniowanie pojęcia reprezentacji jest zbyteczne ze względu na fakt, że jest ono dostatecznie wyjaśnione przez orzecznictwo podatkowe, a ponadto prowadziłyby do nadmiernej kazuistyki przepisów.

6. Pozytywnie oceniono zmiany związane z rozliczeniem kosztów w czasie, postulując jednocześnie zdefiniowanie pojęć kosztów bezpośrednich i pośrednich oraz kwestionując uzależnienie terminu rozliczenia kosztów od sporządzenia sprawozdania finansowego – proponując w to miejsce ustalenie jednego terminu, tj. złożenia zeznania (art. 5 pkt 6 lit. a projektu, art. 15 ust. 4 ustawy).

Pojęcie związku bezpośredniego i pośredniego już obecnie funkcjonuje w orzecznictwie podatkowym, nie ma zatem potrzeby jego bliższego określenia, zwłaszcza, że definicje takie z konieczności byłyby bardzo ogólne i zapewne rodziłyby kolejne wątpliwości.

7. Zgłoszono zastrzeżenia natury konstytucyjnej do delegacji dla Ministra Finansów dającej możliwość wydania rozporządzenia zawierającego wykaz pojazdów samochodowych, nieuznawanych za samochody osobowe (art. 5 pkt 2 projektu, art. 4c ustawy).

Zrezygnowano z wprowadzenia delegacji.

8. Zdaniem Konfederacji wątpliwości budzi uznanie praw majątkowych za towar (art. 12 ustawy), w przeciwieństwie do ustawy o podatku od towarów i usług, w której takie prawa traktowane są jako usługa (art. 5 pkt 5 projektu).

Przepis uwzględnia cywilistyczne rozróżnienie rzeczy i praw majątkowych, obejmując je wspólnym określeniem towar. Automatyczne przejście nomenklatury istniejącej w ustawie o podatku od towarów i usług wprowadziłyby jedynie kolejne wątpliwości.

9. W kwestii rozliczania kosztów w czasie, zdaniem Konfederacji, należałoby skorygować zapis, że „koszty poniesione do dnia sporządzenia

sprawozdania, nie później niż do upływu terminu do złożenia zeznania” (art. 5 pkt 6 projektu, art. 15 ust. 4a pkt 1 ustawy).

Przyjęte rozwiązanie w ustawie jest prawidłowe, ponieważ umożliwia podatnikom zaliczanie do kosztów podatkowych poniesionych wydatków po zakończeniu roku podatkowego.

10. Konfederacja proponuje potrącanie wszystkich kosztów pośrednich w dacie ich poniesienia lub doprecyzowanie, że rozwiązanie to dotyczy „kosztów świadczeń przewidzianych na określony czas” (art. 5 pkt 6 projektu, art. 15 ust. 4a ustawy).

Przepisy projektu rozróżniają wyraźnie, które koszty są rozliczane w dacie poniesienia, a które proporcjonalnie w czasie (jeżeli dotyczą okresu przekraczającego rok podatkowy).

11. Przy określaniu wartości początkowej (art. 16g ustawy) Konfederacja wniosła propozycję kasowego uwzględniania odsetek.

Przy ustalaniu wartości początkowej dla celów amortyzacji odsetki są rozpoznawane w oparciu o zasadę memoriałową. Uregulowania są zbieżne z ustawą o rachunkowości; dla celów podatkowych oraz bilansowych stosuje się te same zasady naliczania odsetek przy określaniu wartości początkowej środków trwałych.

12. Konfederacja podnosi brak w projekcie rozwiązań odnoszących się do liberalizacji zasad tworzenia podatkowej grupy kapitałowej (art. 1a ustawy).

Na obecnym etapie zmian nie dokonano nowelizacji zasad tworzenia takich grup; wymagają one dalszej analizy ze względu na skutki budżetowe.

13. Przedstawiono również szereg propozycji zmian dotyczących opodatkowania leasingu, postulując wprowadzenie:

- przepisów określających datę powstania przychodu z tytułu przedterminowego rozwiązania umów leasingu,
- przepisów określających zasady opodatkowania ponownego leasingu,
- przepisów dopuszczających użytkowanie wieczyste jako przedmiot umowy leasingu, a także
- zmian o charakterze porządkowym.

Ze względu na obszerną listę proponowanych przez Konfederację rozwiązań, obecnie nie jest możliwe przyjęcie wszystkich zmian, w szczególności tych, które powodowałyby negatywne skutki budżetowe.

Związek Banków Polskich

1. Związek stwierdził, że nie zostały uregulowane takie kwestie jak:
 - dostosowanie do MSR odpisów aktualizujących na „złe kredyty”,
 - zaliczanie do kosztów podatkowych strat powstałych w wyniku sprzedaży wierzytelności, w tym przy sekurytyzacji,
 - skutki z tytułu różnic kursowych powstałych przy operacjach na instrumentach finansowych,
 - konsolidacja rachunków bankowych z punktu widzenia przepisów podatkowych (cash pooling),
 - umożliwienie zaliczenia do kosztów podatkowych wydatków ponoszonych przez banki zrzeszające banki spółdzielcze z tytułu realizacji obowiązków wobec tych banków,
 - zmiana zasad opodatkowania dochodów z tytułu instrumentów pochodnych.

Propozycje zmian do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wymagają analizy pod względem skutków budżetowych i na obecnym etapie prac legislacyjnych nie mogą być wszystkie uwzględnione. W projektowanych zmianach wprowadzono nowe zasady ustalania różnic kursowych, w tym także przy operacjach na instrumentach finansowych, dając podatnikom możliwość wyboru określania różnic kursowych

w oparciu o przepisy o rachunkowości albo nowe uregulowania zawarte w projekcie ustawy.

2. Przy wprowadzeniu nowych zasad opodatkowania z tytułu wykorzystania samochodów osobowych dla celów prywatnych, podniesiono wątpliwość co do tego, czy od samochodów wykorzystywanych dla celów prywatnych odpisy amortyzacyjne w pełnej wysokości będą kosztem podatkowym.

Zrezygnowano z uregulowania kwestii wykorzystania samochodów osobowych na cele prywatne.

3. Przy ustalaniu daty powstania przychodu należnego (art. 12 ust. 3a ustawy) zaproponowano skreślenie zapisu dotyczącego upływu terminu uregulowania należności za usługę.

Uwaga nie jest uzasadniona, ponieważ przepis określa jedynie jedną z możliwych dat powstania przychodu należnego. Przepis określa datę powstania przychodu należnego w powiązaniu z zaistnieniem konkretnych okoliczności.

4. Związek zakwestionował, w przepisach określających datę powstania przychodu, uregulowanie, zgodnie z którym usługa została częściowo wykonana w ostatnim dniu lub na fakturze wystawionej przynajmniej raz w roku.

Zgłoszona uwaga została częściowo uwzględniona. Przepis dotyczący ustalania daty powstawania przychodu należnego został zmieniony.

5. W ocenie Związku wprowadzenie uregulowania dotyczącego rozliczenia kosztów w czasie (art. 15 ust. 4a ustawy) jest nieprecyzyjne i budzi kontrowersje, gdyż po sporządzeniu sprawozdania finansowego nie można dokonywać w nim korekty. Należałoby zatem przyjąć sztywną datę (np. jeden miesiąc od zakończenia roku podatkowego), która określałaby datę potrącania kosztów.

Uwaga została uznana za nieuzasadnioną, ponieważ zmiany mają przede wszystkim na celu dostosowanie rozwiązań podatkowych do przepisów

o rachunkowości. Przyjęte w projekcie rozwiązanie jest korzystne dla podatników, ponieważ umożliwia zaliczanie im do kosztów podatkowych wydatków poniesionych po zakończeniu roku podatkowego w określonym terminie.

6. Zdaniem Związku, przy proporcjonalnym rozliczaniu kosztów dotyczących okresu dłuższego niż rok (art. 15 ust. 4c ustawy) nie będzie wiadomo jak stosować zasadę proporcji, tzn. czy dotyczy ona lat czy miesięcy, zwłaszcza, że istnieją koszty (np. reklamy), których nie można rozliczyć w proporcji do długości okresu, którego dotyczą.

Propozycja została uznana jako nieuzasadniona, gdyż przepis odnosi się do każdego okresu rozliczeniowego obejmującego zarówno lata jak i miesiące.

7. W związku z projektowaną likwidacją odliczenia darowizn (art. 18 ustawy), obawy Związku budzi dalsze funkcjonowanie mecenatu promocji kultury i sztuki, bez istnienia dodatkowych preferencji podatkowych.

Uwaga nieuzasadniona, ponieważ przepis nie zakazuje dokonywania darowizn i podatnicy w dalszym ciągu będą mogli je przekazywać.

8. Związek przedstawił propozycję pozostawienia przepisów odnoszących się do uproszczonej formy wpłat zaliczek, jako instrumentu upraszczającego system (art. 25 ustawy).

Celem zmian jest uproszczenie przepisów, w świetle których zaliczki będą uiszczane według rzeczywistych wyników podatkowych, bez obowiązku składania jakichkolwiek deklaracji.

9. W związku z likwidacją deklaracji składanych w trakcie roku podatkowego, zdaniem Związku, niezrozumiała jest propozycja obowiązku dokumentowania wysokości zaliczek i podatku, jeżeli podstawą do wyliczenia należnego podatku są księgi rachunkowe (art. 26a ustawy).

Uwaga nieuzasadniona, bowiem proponowany przepis art. 26a ustawy ma na celu zobowiązanie podatników do przedstawienia dokumentów, z których będzie wynikał sposób obliczenia zaliczek na podatek (podatku).

Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych

Zaproponowano przedłużenie do dnia 31 grudnia 2009 r. zwolnień przedmiotowych dla podatników prowadzących gospodarkę mieszkaniową (m.in. spółdzielnie i wspólnoty mieszkaniowe) oraz spółdzielczych związków rewizyjnych.

Dla spółdzielni mieszkaniowych i wspólnot mieszkaniowych oraz towarzystw budownictwa mieszkaniowego proponuje się wprowadzić do ustawy zwolnienie dochodów z gospodarki zasobami mieszkaniowymi, w części przeznaczonej na cele związane z utrzymaniem tych zasobów.

Związek Rzemiosła Polskiego

Zgłoszona uwaga dotyczyła wykluczenia z kosztów podatkowych kosztów reprezentacji (art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy). Związek zgłosił wątpliwości w kwestii wydatków reprezentacyjnych, np. kwalifikacji kosztów usług hotelowych związanych z pobytem kontrahenta do kosztów podatkowych. Zdaniem Związku należałoby zatem rozważyć, czy nie należałoby pozostawić limitu 0,25% przychodów.

Celem zmian było wprowadzenie rozwiązań upraszczających system podatkowy, w tym likwidacja m.in. kontrowersyjnych limitów.

Polska Izba Ubezpieczeń – lobbysta

Przedstawione zostały propozycje ubezpieczycieli dotyczące wprowadzenia zmian w rozpoznawaniu w branży ubezpieczeniowej przychodów podatkowych z tytułu:

- 1) składek ubezpieczeniowych,
- 2) zmniejszenia stanu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych,

- 3) odpłatnego zbycia odzysków, tj. rzeczy i praw majątkowych nabytych wskutek przejścia na ubezpieczyciela ubezpieczonego mienia,
- 4) regresów, tj. kwot stanowiących zwrot wydatków wskutek przejścia na ubezpieczyciela roszczenia ubezpieczającego przeciwko osobie (trzeciej) odpowiedzialnej za szkodę,
- 5) kwot z odpłatnego zbycia rzeczy i praw majątkowych nabytych w związku z dochodzeniem roszczenia ubezpieczającego przeciwko osobie odpowiedzialnej za szkodę.

Izba zaproponowała także niezaliczanie do przychodów podatkowych wartości nabytych rzeczy i praw majątkowych z tytułu „odzysków”.

Propozycje zmian do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wymagają analizy pod względem skutków budżetowych i na obecnym etapie prac legislacyjnych nie mogą być uwzględnione.

Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski

Został zgłoszony postulat przywrócenia odliczenia darowizn na działalność pożytku publicznego i kult religijny. Jako uzasadnienie do utrzymania tej ulgi zostały wymienione działania mające na celu wsparcie inicjatyw podejmowanych przez stowarzyszenia oraz kościelne osoby prawne w zakresie oświaty i wychowania w ubogich środowiskach kraju oraz konieczność ponoszenia kosztów remontów obiektów sakralnych, w tym zabytkowych (art. 18 ust. 1 ustawy).

Postulat nie został uwzględniony. Utrzymane zostały natomiast odliczenia na kościelną działalność charytatywną na podstawie tzw. „ustaw kościelnych”.

Ponadto należy zauważyć, że projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (art. 5 tej ustawy dotyczył zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, odpowiednio art. 14 wprowadzał zmiany w ustawie o dochodach jednostek samorządu terytorialnego), był rozpatrywany przez Zespół ds. Systemu Finansów Publicznych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego na

posiedzeniu w dniu 29 maja 2006 r. Co do zasady, Zespół pozytywnie odniósł się do projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Strona samorządowa podniosła jednakże kwestię dotyczącą m.in. oszacowania skutków finansowych projektowanych rozwiązań na poszczególne rodzaje jednostek samorządu terytorialnego i przedstawienia źródeł zrekompensowania zmniejszonych dochodów jednostek samorządu terytorialnego. W ocenie strony rządowej Zespołu, skutki finansowe projektowanych zmian systemu podatkowego dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego należy liczyć łącznie dla całego pakietu ustaw podatkowych, a nie dla poszczególnych projektów ustaw.

Omawiany projekt ustawy był rozpatrywany w dniu 14 czerwca 2006 r. przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, która przyjęła projekt bez uwag.

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w którym art. 5 dotyczył zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych, był zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów celem umożliwienia jego oceny wszystkim zainteresowanym oraz udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych został również umieszczony na stronie Ministerstwa Finansów w Biuletynie Informacji Publicznej.

Przy pracach nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw (art. 5 dotyczył zmian w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych) zgłosili swoje zainteresowanie pracami nad tym projektem, zgodnie z ustawą o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, jako lobbiści – Polska Izba Ubezpieczeń (19 kwietnia 2006 r.) oraz Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych (7 czerwca 2006 r.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Szacuje się, że proponowane regulacje wpłyną na dochody sektora finansów publicznych z podatku dochodowego od osób prawnych w roku budżetowym 2007 w następującej wysokości:

- likwidacja możliwości odliczania darowizn (z wyjątkiem darowizn przekazywanych na podstawie innych ustaw) + 45 mln zł
 - likwidacja deklaracji miesięcznych
- Zmniejszenie wydatków o 0,1 mln zł. Skutek oszacowano na podstawie kosztu druku likwidowanych deklaracji w 2005 r.
- możliwość dokonywania jednorazowego odpisu amortyzacyjnego przez małych podatników -50 mln zł
 - zmiana zasad amortyzacji +775 mln zł
 - umożliwienie zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków podatników na finansowanie usług medycznych pracowników - 70 mln zł

Oszacowane skutki proponowanych zmian wpłyną na zwiększenie dochodów sektora finansów publicznych z podatku dochodowego od osób prawnych w łącznej wysokości 700 mln zł, w tym na dochody:

- budżetu państwa w kwocie 531,9 mln zł,
- jednostek samorządu terytorialnego w kwocie 168,1 mln zł (wg łącznego wskaźnika udziału z 2006 r. – 24,01%).

Z uwagi na brak danych do przeprowadzenia analiz oraz bardzo złożoną materię brak jest możliwości oszacowania wymiernych skutków pozostałych propozycji rozwiązań systemowych.

W odniesieniu do rozwiązań unijnych nie ma danych dotyczących dywidend otrzymanych przez spółki polskie od spółek mających siedzibę w państwach UE i EOG. Łączne przychody ze źródeł przychodów położonych poza terytorium Polski z tytułu odsetek, należności licencyjnych i dywidend od spółek z siedzibą za granicą wyniosły w 2003 r. ok. 2,2 mld zł, zaś w 2004 r. ok. 5,2 mld zł.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Nowelizacja może pozytywnie wpłynąć na rynek pracy przez zmniejszenie bezrobocia. Jednym z głównych założeń projektu jest ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej. Zmniejszenie obciążeń podatkowych i uproszczenie systemu powinno wpłynąć na zwiększenie przeznaczenia środków finansowych na rozwój oraz zatrudnianie nowych pracowników.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Nowelizacja powinna wywrzeć pozytywny wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną. Ułatwienia wynikające z przedłożonych przepisów wychodzą naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

W długim okresie nowelizacja powinna wywrzeć pozytywny wpływ na sytuację regionów przez wzrost gospodarczy i zmniejszenie bezrobocia.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/1380/2006/DP/ak

Warszawa, dnia 13.06. 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką-Tamecką.

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (nr pisma RM-10-80-06) pozwalam sobie zgłosić następujące uwagi.

Przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych uwzględnia uwagi dotyczące niezgodności z prawem Unii Europejskiej poprzedniej wersji projektu oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w obowiązującym brzmieniu, zgłoszonych w piśmie UKIE z dnia 5 maja br., nr Min.EOT//1015/2006/DP/AK.

Art. 1 pkt 6, 7 i 8 projektu ustawy wdraża Dyrektywę 2005/19/WE z dnia z dnia 17 lutego 2005 r. zmieniającą Dyrektywę Rady 90/434/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych Państw Członkowskich.

SM/RL/1908

2006-06-14

Art. 1 pkt 19 projektu przeformułuje art. 18 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, usuwając z polskiej regulacji naruszenie nr 2005/2410, w którego sprawie toczy się przeciwko Polsce postępowanie w trybie art. 226 TWE (darowizny).

Art.1 pkt 22 projektu ustawy zmienia brzmienie art. 22 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych usuwając naruszenie nr 2005/4751, w którego sprawie toczy się przeciwko Polsce postępowanie w trybie art. 226 TWE (opodatkowanie dywidend).

Art. 1 pkt 3 projektu ustawy nadaje nowe brzmienie art. 7 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, usuwając naruszenie nr 2005/2408, w którego sprawie toczy się przeciwko Polsce postępowanie w trybie art. 226 TWE (opodatkowanie dywidend).

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do uprzejmej wiadomości
Pani Zyta Gilowska
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji
podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych**

Na podstawie art. 28a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się wzór:

- 1) deklaracji o wysokości pobranego podatku dochodowego od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych (CIT-6R), stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) deklaracji o wysokości podatku dochodowego od dochodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych (CIT-6AR), stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) deklaracji o wysokości przychodu za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w porcie polskim, uzyskanego przez zagraniczne przedsiębiorstwo żeglugi handlowej od zagranicznych zleceniodawców (CIT-9R), stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) deklaracji o wysokości pobranego zryczałtowanego podatku dochodowego od podatników podatku dochodowego od osób prawnych niemających siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (CIT-10R), stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) deklaracji o wysokości podatku dochodowego od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, wydatkowanych na inne cele niż wymienione w oświadczeniu CIT-5 lub deklaracji CIT-6AR (CIT-11R), stanowiący załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych (CIT-8), stanowiący załącznik nr 6 do rozporządzenia;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651.

- 7) zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatkową grupę kapitałową - podatnika podatku dochodowego od osób prawnych (CIT-8A), stanowiący załącznik nr 7 do rozporządzenia;
- 8) zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatkową grupę kapitałową - podatnika podatku dochodowego od osób prawnych (CIT-8B), stanowiący załącznik nr 8 do rozporządzenia;
- 9) oświadczenia podatnika o przeznaczeniu dochodów z dywidend lub innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych (CIT-5), stanowiący załącznik nr 9 do rozporządzenia;
- 10) informacji o odliczeniach od dochodu i od podatku oraz o dochodach wolnych i zwolnionych od podatku (CIT-8/O), stanowiący załącznik nr 10 do rozporządzenia;
- 11) informacji podatnika podatku dochodowego od osób prawnych o przekazanych darowiznach (CIT-8/D), stanowiący załącznik nr 11 do rozporządzenia;
- 12) informacji o wysokości pobranego podatku dochodowego od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych (CIT-7), stanowiący załącznik nr 12 do rozporządzenia;
- 13) informacji o wysokości przychodu (dochodu) uzyskanego przez podatników podatku dochodowego od osób prawnych niemających siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (IFT-2/IFT-2R), stanowiący załącznik nr 13 do rozporządzenia.

§ 2.

1. Wzory stanowiące załączniki do rozporządzenia stosuje się do osiągniętych dochodów (poniesionych strat) od dnia 1 stycznia 2007 r.
2. Podatnicy, których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2007 r., do osiągniętych dochodów (poniesionych strat) w tym roku podatkowym stosują wzory formularzy obowiązujące przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.
3. Podatnicy, których rok podatkowy jest tożsamy z rokiem kalendarzowym i zakończył się w dniu 31 grudnia 2006 r., składają zeznania na wzorach formularzy obowiązujących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 3.

Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. Nr 279, poz. 2761 oraz z 2005 r. Nr 257, poz. 2156).

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

MINISTER FINANSÓW

Załączniki
do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia

Uzasadnienie

Zmiany we wzorach formularzy dotyczących podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) wynikają z projektowanej na 2007 r. nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (zwanej dalej ustawą). W związku ze zmianami delegacji do określenia wzorów formularzy, zawartej w art. 28a ustawy, polegającymi na wykreśleniu przepisów dotyczących wzorów deklaracji miesięcznych oraz wprowadzeniu rocznych deklaracji, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia regulującego wzory formularzy CIT.

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych (Dz. U. Nr 279, poz. 2761 oraz z 2005 r. Nr 257, poz. 2156).

Przy zmianach w zakresie poboru podatku dochodowego od osób prawnych, mających wpływ na zmiany we wzorach formularzy podatkowych, uwzględniono:

- zwolnienie podatników z obowiązku składania miesięcznych deklaracji, przy zachowaniu pozostałych warunków wpłat miesięcznych zaliczek od dochodu obliczonego w rachunku narastającym - zniesienie wzorów formularzy: CIT-2, CIT-2/O, CIT-2A i CIT-2B oraz zmiany w zeznaniach CIT-8, CIT-8A i CIT-8B,
- wprowadzenie dla małych podatników możliwości wpłat kwartalnych zaliczek - zmiany uwzględnione w zeznaniach CIT-8, CIT-8A i CIT-8B,
- wprowadzenie rocznych deklaracji w związku z zryczałtowanymi formami podatku – zmiany w formularzach: CIT-6R, CIT-6AR, CIT-9R, CIT-10R, CIT-11R (dotychczasowe wzory otrzymały w nazwie literę R – co oznacza, iż będą to rozliczenia roczne),
- zmiany w zakresie zwolnień przedmiotowych w związku z wygaśnięciem niektórych zwolnień, wynikających z art. 5 ustawy z dnia 12 listopada 2003 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 202, poz. 1957, ze zm.) oraz przeniesieniem niektórych zwolnień do ustawy - zmiany w informacji CIT-8/O,
- zmiany z tytułu odliczeń darowizn, polegające na likwidacji odliczeń darowizn na cele pożytku publicznego i kultu religijnego oraz mające na celu ograniczenie dokumentacji podatkowej przez podatników otrzymujących darowizny - zmiany w formularzach: CIT- 8/D, CIT-8/O, CIT-8A i CIT-8B,
- zniesienie odliczenia wydatków na działalność klubów sportowych – zmiany w formularzach CIT-8, CIT-8/O, CIT-8A i CIT-8B.

Pozostałe zmiany we wzorach formularzy podatkowych mają charakter redakcyjno-porządkowy.

Wzory formularzy wynikające z projektu rozporządzenia będą miały zastosowanie do osiągniętych dochodów (poniesionych strat) od dnia 1 stycznia 2007 r., z zastrzeżeniem, iż podatnicy, u których rok podatkowy jest inny niż kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2007 r., będą stosowali wzory formularzy obowiązujące przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, tj. przed dniem 1 stycznia 2007 r.

Ocena skutków regulacji rozporządzenia

Przepisy rozporządzenia oraz ocena skutków regulacji mają zastosowanie do podatników podatku dochodowego od osób prawnych, którymi są osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej. Przepisów ustawy nie stosuje się do spółek niemających osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek kapitałowych w organizacji oraz spółek mających siedzibę lub zarząd w innym państwie, jeżeli zgodnie z przepisami tego państwa, spółki te są traktowane jak osoby prawne i podlegają w tym państwie opodatkowaniu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągnięcia.

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego – w wyniku zwolnienia podatników podatku dochodowego od osób prawnych z obowiązku składania miesięcznych deklaracji rozporządzenie spowoduje obniżenie obciążeń administracyjnych w związku ze zmniejszeniem formularzy podatkowych.

Przyjęcie proponowanych zmian w zakresie zwolnienia podatników z obowiązku składania deklaracji miesięcznych powinno wpłynąć pozytywnie na finanse publiczne. Korzyści finansowe będą z tytułu oszczędności w druku formularzy. Dodatkowe korzyści mogą również powstać z tytułu przeprowadzonych w trakcie roku czynności kontrolnych przez pracowników zaangażowanych dotychczas przy ewidencjonowaniu deklaracji miesięcznych.

Likwidacja obowiązku składania deklaracji miesięcznych CIT pozwoliłaby również na wymierne oszczędności finansowe. Koszt druku formularzy CIT-2 i CIT-2/O w 2004 r. wyniósł ok. 116.960 zł a w 2005 r. 105.811 zł. Formularze CIT-2A i CIT-2B nie są drukowane, ponieważ dotyczą wąskiej grupy podatników – podatkowych grup kapitałowych.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy – rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – rozporządzenie nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionów.

Podstawowe wzory formularzy wynikające z rozporządzenia będą dostępne w urzędach skarbowych i wszystkie znajdują się na stronie internetowej ministerstwa finansów (www.mofnet.gov.pl), niezwłocznie po podpisaniu rozporządzenia.